

Letnik XV - št. 10, november 2008

Glasilo občine Trzin

odsev

Še imamo presežek
iz preteklih let

Za stoletnico
obnovljene orgle

Bomo dobili
muzejsko hišo

Grajske zgodbe
Milana Kuferšina

Miklavževanje

(otroška gledališka predstava in obdarovanje otrok)
v Trzinu bo tudi letos pripravilo Kulturno umetniško
društvo Franca Kotarja Trzin.

Prireditev bo v petek, 05.12.2008,
v dvorani KUD Franc Kotar na Mengeški c. 9.,
zaradi velikega števila otrok pa bo potekala v dveh
skupinah:

ob 17. uri za otroke stare od 1 do 3 let
(roj. leta 2005, 2006 in 2007),

ob 19. uri za otroke stare od 4 do 7 let
(roj. leta 2001, 2002, 2003 in 2004).

Staršem (in ostalim), ki želijo svoje otroke pripeljati
na predstavo in obdarovanje, bodo **prijavnice** na
voljo v vložišču občine Trzin, Vrtcu Trzin, Osnovni
šoli Trzin in Župnijskem uradu Trzin, **do vključno**
28. novembra 2008, kjer jih lahko tudi oddajo.

Občina Trzin je letos za miklavževanje namenila
1.970 €.

Odprimo vrata praznovanjem

Listopad je opravičil svoje ime, in le še najbolj trmasti listi vztrajajo na drevesih, ki so že skoraj zasanjala v zimske sanje. Mesec smo začeli s spomini, neredko tudi z grenko bolečino ob mislih na bližnje, ki jih ni več med nami, že teden dni kasneje pa smo veselo nazdravljali novemu vinu, okušali najrazličnejše dobrote in skušali kar najbolj veselo preživeti praznik, ki ga vse bolj jemljemo za hvalevreden običaj, ki mu gre več pozornosti.

Žalost, veselje, umirjenost in razposajenost, vzponi in padci, dobro in slabo se vrstijo skozi naša življenja. Prav je tako, čeprav si želimo, da bi bilo več dobrega kot slabega. Včasih se vdamo v usodo in si mislimo, da tako pač mora biti. A ni vedno tako. Dostikrat lahko tudi s svojim delom in ravnanjem spodbudimo dobro ali pa tudi slabo. Vedno ne, pogosto pa lahko.

Pred kratkim mi je prijateljica po spletu poslala 25 pravil za dobro zdravje in dolgo življenje. Čeprav se največkrat zanašam na to, kar mi bo prineslo življenje samo, mi je pozornost pritegnil tudi eden od nasvetov: čimveč praznuj. Če ni pravega praznika, si razlog za praznovanje izmisli. Najprej sem si rekel, da življenje ni praznik, potem pa sem pomislil, da je mogoče vseeno nekaj modrosti tudi v tem predlogu. Prav zdaj sto-

pamo v obdobje praznovanj, slabih deset dni nas loči od svečana, ki mu vse pogosteje pravimo kar veseli december, in prilik za praznovanja bo več kot dovolj.

Včasih me je motilo, da so trgovci že tako rekoč novembra začeli novoletno krasiti svoje trgovine in druge lokale. Govoril sem si, da ne gre za iskrena praznovanja, da je za tem le želja trgovcev in drugih po dobrem zaslužku. To nedvomno drži, ampak vseeno je lepo zvečer videti pisane lučke in svetleče okrasje izložb. V nas je še vedno nekaj otroškega in že pogled na take stvari v človeku vzbudi prijetna čustva. To pa niti ni slabo, pa čeprav gre zgolj za stranski učinek želje drugih po boljšem zaslužku. Pravzaprav ni nič hudega, če res začnemo po svoje praznovati vse praznike in si kakšnega tudi izmislimo. Ob tem prav gotovo pomislimo, kako bi si vse skupaj olepšali. Postanemo bolj pozorni in tudi v bežnih trenutkih opazimo lepoto, ki bi jo drugače mogoče kar prezrli. Eden od predpogojev za to je seveda dobra volja. Če smo veseli, prijazni do drugih in sebe, nam je prav gotovo lepše in prijetneje, kljub temu da je takšno praznovanje lahko zelo intimno in zanj vemo mogoče samo mi. Lepo je, ko imamo nasmeh na ustih, nam sijejo oči in veselje nezavedno delimo z drugimi.

Prav zato me več ne motijo prazniki, ki jih naši predniki pravzaprav niso poznali, kot na primer dan čarovnic, valentinovo, ali pa tudi praznik reformacije ali celo dan Zemlje. To so, ob že uveljavljenih praznikih, krasni izgovori za praznovanja in našo pozitivno naravnost. Spomnim se, kako

smo se v Indiji zabavali, ko smo gledali Hindujce, kako so praktično vsak drugi dan nekaj praznovali. Bili so res smešni, ko so hodili v procesijah, prepevali pesmi in molitve, enkrat posipavali druge z barvastim prahom, drugič prebarvali vse živali, ki so jih dosegli, tretjič pa so povsod okrog nosili in razobešali kite cvetja. Njihova praznovanja so bila zelo raznolika. Smejali smo se jim in si govorili, da ob tolikem številu praznovanj res ne morejo biti posebej ustvarjalni pri svojem poslu. Zdaj šele razumem, da Hindujcem ni šlo toliko za grotne koristi, pač pa da so s tem, ko so tako pogosto praznovali, pravzaprav pomagali sami sebi, da so si bogatili dušo in lajšali življenje, ki bi bilo drugače zelo pusto in tudi trdo.

Prav zato veselo praznujmo in tudi v naši okolici poiščimo razloge za praznovanja. Če se ozremo na minuli mesec, je bilo takih prilik kar nekaj. Poleg že omenjenih praznikov smo v Trzinu obeležili obnovo šolske telovadnice, v cerkvi so slavnostno blagoslovili orgle in obnovljeni kor, pravzaprav pa bi lahko nazdravili tudi ob že sprejetem proračunu za prihodnje leto. Tudi to je uspeh. V številnih drugih občinah imajo težave s sprejemanjem proračunov, in jih bodo za prihodnje leto potrjevali šele, ko bo za njimi že par mesecev prihodnjega leta, v Trzinu pa je treba reči, da je občinsko vodstvo, kar se tiče tega, zelo ažurno. Le enkrat, pa še to po krivdi države, je bil proračun za naslednje leto sprejet šele po novem letu, drugače pa smo vedno še pred začetkom novega leta vedeli, koliko bo predvidoma denarja za posamezne občinske potrebe. Zdaj je način priprav proračunov nekoliko spremenjen, saj sprejemajo načrte proračunov že za več let naprej in jih potem le še prilagajajo razmeram, vseeno pa je delo in gospodarjenje, če veš, koliko imaš na razpolago denarja, lažje. Je pa seveda vprašanje, če smo vsi zadovoljni z razporeditvijo in porabo našega skupnega denarja. O tem bi lahko napisal tudi več Odsevov v nadaljevanjih, ampak pustimo sodbe življenju. Upajmo le, da nam bodo na Občini z novim razrezom občinske denarne pogače dali več razlogov za praznovanja in nazdravljanja kot pa za škripanje z zobmi in težke besede.

Upajmo tudi, da nam bo razloge za praznovanja ponudila tudi nova vlada. Napovedi poznavalcev razmer v svetovnem pa tudi našem gospodarstvu niso najbolj spodbudne, vendar če začnemo že pri temeljnih izboljševati pogoje za gospodarjenje in življenje, ni vrag, da ne bi imeli tudi več izgovorov za osebne in tudi skupne zmage in praznovanja.

Urednik

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Meta Železnik, Joži Valenčak, Emil Pevec, Miha Pavšek, Mateja Erčulj, Zoran Rink

Tehnično urejanje in tisk:

 grafex d.o.o.

Trženje: **Joži Valenčak**

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno in ga brezplačno prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Slika na naslovnici

Odsev

Foto: Miro Štebe

Gradivo za
decembrsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5.
decembra
2008

Konec oktobra je občinski svet potrdil predlagane spremembe Proračuna Občine Trzin za leto 2009 in, v skladu z Zakonom o javnih financah, tudi predlog Proračuna Občine Trzin za leto 2010 v prvi obravnavi. Ob pripravi gradiva za sejo občinskega sveta smo si seveda zlasti vsi tisti, ki smo pripravljali oba predloga, hočeš nočeš morali postaviti tudi vprašanje, ki se najbrž zastavlja še komu med občani in občankami občine Trzin: kako bo na proračun in še zlasti na načrtovane naložbe naše občine in s tem na razvoj občine v naslednjih letih vplivala finančna kriza, ki je v iztekajočem se letu zajela ves svet, in ki ji že sledi tudi vse bolj opazna recesija?

Če si tega vprašanja ne bi postavili, bi bilo to vsekakor skrajno kratkovidno in neodgovorno; še posebej glede na to, ker z vseh strani množijo pozivi po zmanjšanju t.i. javne porabe in ker se po drugi strani ravno tako množijo tudi zahteve po še nadaljnjem višanju plač v določenih družbenih dejavnostih, ki se v celoti ali vsaj deloma napolnijo tudi iz občinskih proračunov, in ker je navsezadnje že z uveljavitvijo novega plačnega sistema v javnem sektorju (avgusta letos) prišlo do precejšnjega dviga plač

vsaj v nekaterih delih javnega sektorja. Prav to je razlog, da naši porabniki proračunskih sredstev že naslavlajo tudi na Občino Trzin pozive za zvišanje cen nekaterih storitev. Občinski svet bo predvidoma decembra odločil o predlogu zvišanja ekonomske cene otroškega varstva, o predlogu zvišanja cene za storitev pomoč na domu, napovedano je že povišanje cene oskrbnin v domovih za starejše, kar deloma tudi prizadeva občinske proračune, na zvišanje plač v knjižnicah smo že računali ob pripravi predloga Sprememb proračuna Občine Trzin za leto 2009 itd. Istočasno pa seveda velja poudariti, da nikakor ni mogoče računati na to, da bi se vsaj sorazmerno povečali tudi prihodki proračuna. Prej nasprotno. Prihodki bodo, vsaj relativno gledano, gotovo nižji, še posebno, če ne bo kmalu prišlo do ustreznega popravka nesrečnega Zakona o financiranju občin, s katerim so bila, kot je znano, tudi občini Trzin odvzeta kar znatna sredstva. Še vedno sicer računamo na to, da bodo vsaj nominalno prihodki višji kot v letu 2008 in tudi višji, kot smo predvidevali decembra 2007, ko smo sprejemali predlog Proračuna Občine Trzin za leto 2009. Tako bo že zaradi dokaj visoke inflacije v letu 2008, nadalje zato, ker je vsaj do minimalnih, četudi nezadostnih sprememb Zakona o financiranju Občin zaradi odločbe Ustavnega sodišča, ki je pritrdilo naši zahtevi o neustavnosti nekaterih določb zakona, vendarle že prišlo (maja letos), in tudi zato, ker se postopoma zvišuje število prebivalcev Občine Trzin s stalnim bivališčem v Trzinu. Ob tem naj mimogrede ponovno poudarimo, da je za občino zelo pomembno, da so vsi ljudje, ki v občini živijo, v občini tudi stalno prijavljeni, saj je število prebivalcev s stalnim bivališčem eden ključnih dejavnikov, ki vplivajo na višino tekočih prihodkov občine. Drugače povedano: prebivalci, ki niso stalno prijavljeni v občini, povzročajo tej občini in pravzaprav tudi drugim občanom kar nekaj stroškov (uporabljajo občinsko infrastrukturo itn.), hkrati pa na njihov račun pridobiva prihodke občina, v kateri imajo prijavljeno stalno bivališče, čeprav ne živijo v tisti občini.

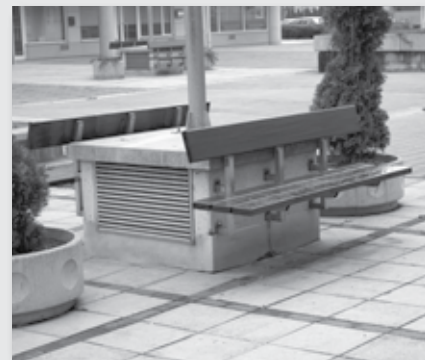
Kot rečeno, smo ob pripravi proračunov za leto 2009 in 2010 računali na verjetne učinke finančne krize in recesije. Računali smo zlasti na to, da bo zelo verjetno manj investicij v občini, se pravi manj novogradenj in obnov ali dogradenj objektov in tako seveda tudi manj prihodkov iz naslova komunalnih prispevkov in taks in zato smo v letu 2009 in 2010 predvideli precej manj prihodkov iz teh naslovov. Ravno tako pričakujemo, da bo najbrž manj prometa z nepremičninami in tako tudi manj prihodkov občine na račun davka od prometa z nepremičninami, ki je vsaj v določenem delu prihodek občine. V nekoliko manjši meri pa se utegnejo učinki krize in recesije poznati pri nekaterih drugih prihodkih. Vendar

gre v vseh primerih za t.i. lastne prihodke občine, ki so namenjeni razvoju, se pravi financiranju občinskih naložb. To pa pomeni, da utegne biti teh naložb v naslednjih letih nekaj manj; delno gotovo tudi zato, ker bo verjetno tudi možnosti za pridobivanje sredstev za sofinanciranje občinskih naložb iz drugih virov, torej iz državnega proračuna, evropskih skladov in podobnih virov, manj. Vse to smo, kot rečeno, pri načrtovanju upoštevali, četudi morda še ne v zadostni meri. Pač odvisno od tega, kako bo kriza naraščala ali morda že upadala v naslednjih mesecih. Pri tem smo bili morda celo do neke mere pod vplivom optimizma, da kriza Slovenije le ne bo tako zelo prizadela, ki je prevladoval še pred nekaj tedni. Danes, torej v zadnjih dveh treh tednih že prevladujejo precej bolj pesimistični toni. Vsekakor moramo biti pripravljeni tudi na bolj suha leta, četudi upamo, da so se vlade po vsem svetu že nekaj naučile iz izkušnje preteklih kriz in recesij in da bodo znale načrtovati in sprejeti ukrepe, ki bodo presmerili sedanje negativne tokove na ravni globalnega gospodarstva in v vsaki državi posebej.

Tone Peršak

Obnovili so klopce

Pred dnevi sta »gospodar« občinske lastnine Igor Kralj in njegov brat Dušan v centru T3 spet namestila lesene klopi, ki

so jih nekateri prebivalci že pogrešali, in so nas opozarjali na to. Klopce so bile že dotrajane in potrebne popravila, potrebno pa jih je bilo tudi zaščititi pred vlago, torej prebarvati. Ker so z občinske strani pred časom sporočali, da je tisto območje še v lasti Kraškega zidarja, so stanovalci ocenjevali, da bodo morali na prenovljene klopce počakati, vse dokler ne bodo izvedli prepisa lastništva, vendar je Občina tokrat ukrepala odločneje kot pri urejanju problema klančin za dostop invalidov in mamic z vozički do nekaterih pomembnejših javnih objektov na tistem območju. Vsa čast Občini. Prav pa bi bilo, da bi takšno odločnost pokazala tudi pri klančinah.

Telefonske številke Občine Trzin so:

01/ 564 45 43, 01/ 564 45 44
in **01/ 564 45 50**

Številka faksa je:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/ 564 47 30.**

Še imamo presežek iz preteklih let

Najpomembnejši vsakoletni dokument občin je njihov proračun. Od njega je odvisno, kako živahna bo naložbena dejavnost, kako ugodni bodo finančni pogoji za delovanje posameznih občinskih služb in organizacij in ne nazadnje tudi društev v občini. Ker je občinski svet na oktobrski seji sprejel občinski proračun za naslednje leto, smo g. župana prosili, da naj nam ga nekoliko podrobneje predstavi in hkrati tudi pojasni, kakšen je predlog proračuna za leto 2010, ki ga je občinski svet tudi obravnaval.

Predvidevamo, da bodo prihodki občinskega proračuna v letu 2009, če se ne bo zgodilo kaj nepredvidenega, na primer huda zaostritev finančne in gospodarske krize, znašali okrog 3,747.462 €, v letu 2010 pa okrog 3,730.000 €. V letu 2009 naj bi za tekoče odhodke in transfere (delovanje občine, vključno s plačami, materialnimi stroški, sejinami itd., otroško varstvo, materialni stroški OŠ Trzin, materialni stroški in deloma tudi plače drugih javnih zavodov, katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je Občina Trzin, kultura, šport in rekreacija, delovanje društev, civilna zaščita in gasilstvo, podpora kmetijstvu in turizmu, sodelovanje z drugimi občinami in LUR ipd.) namenili 2,355.748 €, za investicijske odhodke občine in investicijske transfere, namenjene predvsem javnim zavodom, pa skupno okrog 4,088.000 €. Seveda se bo takoj kdo vprašal, kako je to mogoče, saj to pomeni, da bodo odhodki veliko višji kot prihodki. To je res. A res je tudi, da bomo leto 2009 še vedno začeli z blizu 3,000.000 € presežka iz preteklih let. Gre za sredstva, ki smo jih načrtno pri varčevali in vmes plemenitili z namenom, da bomo s temi prihranki financirali izgradnjo oddelka doma za starejše občane. Ker bo naš delež pri izgradnji vseeno nekoliko nižji od tega zneska (ocena celotne investicije znaša okrog 3,414.000 €, pri čemer dom počitka Mengeš prispeva okrog 477.000 €), in ker računamo še na to, da bodo tudi nekatere druge naložbe nekoliko cenejše, kot je bilo sprva predvideno, upamo, da bomo tudi še leto 2009 končali z manjšim presežkom, namenjenim za nadaljnje pomembne naložbe. Če pa bo vendarle prišlo tudi do ustreznih popravkov Zakona o financiranju občin ali celo do vsaj delne povrnitve sredstev, ki jih je Občina Trzin izgubila v letih 2007 in 2008 zaradi tega neustreznega zakona, bo mogoče v naslednjih letih uresničiti večino sicer res velikopotezno načrtovanih investicij. V veliki meri pa je to odvisno tudi od tega, ali bomo in v kolikšni meri bomo uspešni pri pridobivanju sredstev za sofinanciranje naših naložb iz drugih virov; iz državnega proračuna in evropskih skladov. V zvezi s tem se lahko pohvalimo, da smo letos za obnovo in posodobitev tal v šolski telovadnici (vrednost 55.000 €) pridobili daleč najvišji delež sofinanciranja doslej (v višini okrog 40 %). Naša občina ima namreč v zvezi s tem precej težav zaradi svoje razvitosti, ker imajo pač manj razvite občine prednost.

Na 18. seji je OS sprejel odlok o ustanovitvi Javnega zavoda za kulturo, izobraževanje, šport, turizem in mladino Trzin. Kdaj bo zavod zaživel? Kdaj boste objavili razpise za zaposlene? Koliko jih bo in kako si zamišljate delo tega zavoda?

Kar mene zadeva, računam, da bo postopoma zaživel v letu 2009. Najprej bo treba izbrati v.d. direktorja, ki bo izpeljal vse potrebne postopke za konstituiranje zavoda, a hkrati že tudi začel z dejavnostjo zavoda. Ko bo zavod formalno ustanovljen in vpisan v register, ko bo imel statut ipd., bo mogoče pripraviti razpis za zaposlitev direktorja in verjetno še enega uslužbenca. Kaj več zaposlenih pa si jaz sam niti ne predstavljam, razen če bi se seveda dejavnost zavoda zelo razmahnila, če bi zavod uspešno tudi sam pridobival sredstva iz drugih virov in ne le iz občinskega proračuna. Dela zavoda pa si zamišljam tako, kot to poteka po drugih občinah. Velika večina takšne zavode že ima; večje občine tudi po več zavodov (npr. tudi Občina Domžale in te vrste javni zavodi pač opravljajo delo, ki ga zaradi narave tega dela, potrebnega drugačnega delovnega časa itd., v bistvu ne morejo opravljati občinske uprave. Mi smo se

pri pripravi odloka o ustanovitvi tega javnega zavoda zgledovali po občinah, primerljivih naši občini (npr. Šempeter-Vrtojba, Mengeš, Zreče...), in zato je mišljeno, da bo zavod pokrival več področij dela in deloval kot producent in organizator tistih kulturnih, športnih in drugih dejavnosti, ki so predvsem v interesu občine; nikakor pa ne bo posegal v tisti del dejavnosti, ki jih s svojimi programi, interesi in dejavnostjo pokrivajo društva.

Konec oktobra je Cestno podjetje Ljubljana »krpalo« Mengeško cesto v Trzinu, že prej pa so po cesti izrisali nove cestne oznake. Ali to pomeni, da napovedana spomladanska rekonstrukcija ceste še ni povsem gotova, in do lažjega čakanja nanjo cestarji le krpajo cestišče? Kako daleč so zdaj priprave za obnovo ceste in ureditev hodnikov za pešce ob njej? Kdaj se bo začelo z načrtovanimi fizičnimi deli na tej cesti?

To ne pomeni vsega tega, kar naštevate. Po vseh zagotovilih, ki so nam bila dana, naj bi se dela začela spomladi, če bodo le izpolnjeni vsi pogoji, pridobljena vsa potrebna zemljišča oziroma soglasja v zvezi s posameznimi rešitvami itd. Seveda pa je tudi do pomladi potrebno zagotoviti pogoje za varno odvijanje prometa, in temu so bila očitno namenjena dela, ki jih omenjate.

Kako je z nameščanjem dodatnih ovir – ležečih policajev – za umirjanje prometa na Jemčevi in drugih cestah v naselju, ki jih zahtevajo občani?

S temi ovirami, ki jih je po Trzinu že zelo veliko, je vedno tako, da jih nekateri občani zahtevajo, drugi proti njim protestirajo. S slednjimi ne mislim samo morebitnih hitrih voznikov, saj se nekateri izmed njih tako ali tako ne zmenijo kaj dosti za ovire. Mislim na ljudi, ki imajo hiše v bližini ovir in jih moti ropot, v nekaterih primerih tresenje tal, do katerega prihaja, če čez oviro nekoliko hitreje zapelje tovornjak itd. Imeli smo tudi že grožnje s tožbami in zahteve, zaradi katerih smo morali grbine odstranjevati. Te stvari nikoli nimajo samo ene plati. Zato je treba razmišljati tudi o drugih ukrepih, npr. o drugačnem režimu prometa, o tem, da se, če razmere to dopuščajo, uredijo premiki voznega pasu itn. Seveda pa še vedno razmišljamo tudi o dodatnih ovirah, in to na mestih, kjer bo to smiselno ali edino mogoče. Seveda pa tudi ovire nekaj stanejo, zato jih ni mogoče postavljati oziroma graditi kar kampanjsko, pa jih potem spet odstranjevati, itn. Navsezadnje je treba vedeti, da ovire tudi otežujejo vzdrževanje ulic, zlasti v času zime.

Kako občina posodablja javno razsvetlavo po naselju, še zlasti me zanima, kdaj boste sanirali že močno zarjavele »kandelabre« po nekaterih delih naselja?

Tudi to delamo po določenem načrtu. Žal smo podedovali veliko kandelabrov, ki zelo hitro rjavijo. Če bi jih hoteli, kot smo to že počeli v preteklosti, obdelati tako, da bi zdržali nekaj več let (pe-

skanje itd.) pa to stane skoraj toliko kot novi kandelabri. Poleg tega zdaj tudi začnemo z menjavanjem svetilk (zaradi svetlobnega onesnaževanja) in zamenjavo dotrajanih sijalk z energetsko varčnimi; pri čemer je nekaj težav z izpolnjevanjem kriterijev oziroma pravil javnega naročanja. Vendar prav zdaj, kot ste mogoče tudi opazili, poteka zamenjava določenega števila dotrajanih kandelabrov.

Kdaj lahko pričakujemo nove akcije za ureditev pokopališča v Trzinu? Nekateri so prepričani, da gre s čakanjem na pogoje za ureditev novih pokopališč, ki ste jih zahtevali od Ministrstva za okolje in prostor, zgolj za zavlčevanje, da bi te pogoje pravzaprav že morali imeti in da jih je tudi mogoče zelo hitro dobiti po spletu, Ministrstvo pa se v konkretnem primeru Trzina ne bo spuščalo?

Da ni vse tako, kot so prepričani ti vaši »nekateri«, priča tudi to, da smo medtem pisni odgovor Ministrstva za okolje in prostor na naš dopis, s katerim smo jih prosili, naj nam sporočijo pogoje za načrtovanje pokopališč, že dobili. In ta odgovor je precej pitijski. V njem nam namreč niso pojasnili pravil ali izhodišč, in naj mimogrede pomnim, tudi na spletni strani ministrstva kakšnega tovrstnega pravilnika ni. Je samo nekaj zelo splošnih določb o primerni razdalji od drugih objektov, o primernosti terena ipd., ki jih je mogoče prebrati v zakonodaji, ki ureja prostorsko načrtovanje in gradnjo objektov. V že omenjenem pismu pa ministrstvo sporoča, da naj mi kar predložimo svoje predloge možnih lokacij, potem pa bodo oni povedali, ali so lokacije v skladu s pravili ali ne. Zdaj vemo torej

samo to, da mora biti novo oziroma načrtovano pokopališče dovolj oddaljeno od stanovanjskih hiš, da mora biti na primernem (nemočvirnem) terenu, da mora biti omogočen primeren dostop, zadostno število parkirišč v neposredni bližini itd. Pri tem se seveda ne kaže sklicevati na to, da so mnoga obstoječa pokopališča na lokacijah, ki vseh teh pogojev ne izpolnjujejo. To je res, vendar so bila v mnogih primerih načrtovana v povsem drugačnih časih in pogojih, ko še n.pr. ni bilo avtomobilov, današnjih sanitarnih pogojev in zahtev itd. Treba pa je vedeti tudi to, da bo najprej – spet – potrebno s pomočjo stroke priti do dveh treh možnih lokacij, s katerimi se bodo vsaj pogojno strinjali tudi občani, in te lokacije najbrž res lahko določi samo stroka. Nato bo treba izmed teh možnih lokacij skupaj izbrati najprimernejšo, jo po predpisanem postopku vnesti v strateški prostorski akt (občinski prostorski načrt), pripraviti nato še občinski podrobni prostorski načrt in šele nato se bo mogoče lotiti izdelave projekta in pridobivanja potrebnega zemljišča in gradbenega dovoljenja. Velik del tega postopka ali procesa smo enkrat že opravili (urbanistična delavnica leta 1999, spremembe tedaj veljavnih prostorskih sestavin dolgoročnega plana v letih od 2000 do 2002, nekaj let kasneje priprava ureditvenega načrta), nato pa smo leta 2006 z referendumom odločili, da lokacija Pajkov hriček ne pride v poštev. Zato se zdaj (žel) začnemo enak proces od začetka in bo seveda ravno tako trajal najmanj pet šest let.

**Vprašanja sem zastavil
Miro Štebe**

Poročilo 18. seje občinskega sveta Občine Trzin

Potrdili proračun za naslednje leto

Oktohrska ali 18. redna seja občinskega sveta je mesec oktober ujela za repek, saj so se člani občinskega sveta tokrat prvič sestali zadnji teden v mesecu. Za tako pozen datum je bila verjetno kriva najpomembnejša tema seje, potrjevanje proračuna občine za leto 2009 in 2010.

Člani občinskega sveta so se najprej lotili obvezne razlage določil odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za dopolnilno gradnjo na območju soseske Mlake. Šlo je za t.i. vilo Onger, velik nedokončan stanovanjski objekt, ki se dviga na pobočju Ongra nad Zareberjo. Sedanji nedokončani objekt degradira tisti prostor, ki je sicer že sam po sebi dominanten, zato so se vsi strinjali, da je treba najti neko ustrezno rešitev. Investitor namreč do zdaj ni mogel dobiti pristanka pristojnih za spremembo gradbenega dovoljenja, ker je preko tistega zemljišča potekal glavni vodovod, ko so vodovod predstavili pa dovoljenja vseeno ni dobil, saj objekt ni bil skladen s pogoji za arhitektonsko oblikovanje objektov, ki jih določa prostorsko ureditveni načrt za tisto območje. V občinski upravi zdaj menijo, da je delna nadzidava objekta dopustna, če to dopuščajo obstoječa konstrukcija, medsebojni odmiki objektov in arhitektonska uskladitev z okolico. Kot so povedali, naj bi bila oblikovna sanacija stavbe zasnovana kot bogata, klasično oblikovana vila s kompozicijsko uravnoteženim oblikovanjem fasad. Te bodo vsebovale arhitekturne elemente, kot so okna s poudarjenimi okvirji, profilirani venci, ograjo iz betonskih stebričkov ter ustrezno oblikovane podporne stebre in druge elemente, značilne za tako vrsto zgradb.

Zelena luč za javni zavod

Pri drugi točki je občinski svet sprejel odlok o ustanovitvi Javnega zavoda za kulturo, izobraževanje, šport, turizem in mladino. Med razpravo so se svetniki in svetnice predvsem zavzemali za to, da naj bi zavod spodbujal dejavnost društev, bil naj bi jim v pomoč, ob tem pa naj ne bi razvrednotil prostovoljnega dela. Zahtevali so, da dvakrat letno poda finančno poročilo o svojem delovanju, predlagali pa so tudi, da naj bi nad njegovim delom bdel strokovni svet, ki bi ga sestavljali vodje občinskih komisij, vendar predlog na koncu ni bil sprejet. Kakor koli že, Odlok o ustanovitvi prvega javnega zavoda v občini je sprejet. V njem pa je zapisanih kar precej

analog, ki naj bi jih izpolnjeval zavod, verjetno pa bo to, v kolikšni meri bo izpolnil pričakovanja, odvisno tudi od zaposlenih v zavodu, še zlasti od direktorja.

Člani občinskega sveta so se nato strinjali s sodno poravnavo med občino in družbo MAAR. Pri tem gre za to, da je Občina v letu 2003 tožila vse, ki so v OIC uporabljali njene zelene površine in za to niso sklenili najemnih pogodb. Problem v zvezi družbe MAAR, ki tudi uporablja občinsko zelenico, so zdaj rešili tako, da so se dogovorili za menjavo zemljišča. Občina bo od družbe dobila drugo, nekaj večje zemljišče v zameno za zemljišče, kjer bi morala biti občinska zelenica, vendar družba brez tistega zemljišča ne more poslovati. Občinski svet se je v omenjenem primeru izjemoma odločil za takšno menjavo, pod pogojem, da se ohrani enotni videz zelenice.

Proračun sprejet

Pri četrty točki je občinski svet sprejel spremembe občinskega proračuna za leto 2009, predlog proračuna za leto 2010 v prvi obravnavi, načrt pridobivanja in razpolaganja z nepremičnim premoženjem občine za naslednji dve leti ter predlog finančnega načrta Odseva za prihodnje leto. Čeprav vlada zaradi volitev državnemu zboru še ni predlagala sprememb za proračune v letu 2009 in 2010, so v občinskem vodstvu pripravili proračun za prihodnje leto, saj bo to olajšalo poslovanje Občine. Predlog proračuna za naslednje leto je občinski svet sicer prvič sprejel že decembra 2007, zdaj pa so ga pravzaprav le posodobili in prilagodili razmeram. V trzinski občinski blagajni se bo tudi prihodnje leto še poznal učinek krivičnega zakona o financiranju občin, vendar v vodstvu občine vseeno upajo, da bo novo državno vodstvo zakon uskladilo z ustavo in tudi za Trzin izboljšalo pogoje. Med pomembnejšimi naložbami, ki jih predvidevata proračun za leto 2009 in predlog proračuna za 2010, so: sofinanciranje gradnje doma za starejše, ki je že v gradnji, posodobitev Mengeške ceste, posodobitev in zagotovitev večje varnosti na Ljubljanski cesti od mostu čez Pšato do križišča pri banki, nadomestna gradnja vrtca Žabica, nadomestna gradnja in ureditev Jefačenkove domačije, v letu 2010 začetek gradnje večnamenske športne dvorane, komunalna ureditev območja gozda ob sedanji

obrtno- industrijski coni, kjer naj bi cono širili, ureditev primarnega vodovodnega cevovoda od črpališč na Mengeškem polju do Trzina, posodobitev centralne čistilne naprave v Študi, nadomestna gradnja večnamenske kulturne dvorane na mestu sedanje v KUD-u in gradnja doma civilne zaščite oz. nov gasilski dom. V proračunskih načrtih je napisanih še več načrtovanih naložb, vendar za večino še ni jasno, kdaj se bodo sploh začele. Tudi naložbe, ki smo jih omenili, niso povsem gotove, saj bo njihovo uresničevanje odvisno od pritoka denarja v občinsko blagajno in tudi drugih pogojev. Vsekakor pa v Trzinu, za razliko od večine drugih občin, proračun za naslednje leto že imamo, kar bo vsekakor imelo svoje pozitivne posledice na gospodarsko življenje občine.

Jefačenkova domačija zaščiten

Med zanimivimi temami, ki so jih svetniki in svetnice obravnavali v nadaljevanju seje, je bila tudi razglasitev Jefačenkove domačije ob Jemčevi cesti za spomenik lokalnega pomena. V tej hiši se je rodil znameniti ljubljanski župan Ivan Hribar. V zgodovino se je vpisal kot mož, ki je vodil popotresno obnovo Ljubljane, bil pa je tudi izvrsten politik, gospodarstvenik pa tudi pisatelj, pesnik in sploh publicist. Hišo, ki zdaj daje že zelo klavrn videz, je bilo potrebno razglasiti za spomenik lokalnega pomena, saj bo občina potem le tako lahko kandidirala za finančno pomoč na razpisih, ki jih objavljajo vladne službe in skladi Evropske skupnosti.

Brez posebnih zapletov so se člani občinskega sveta strinjali tudi s spremembami odloka o občinskih cestah, ki naj bi zagotovile, da bi tisti lastniki obcestnih zemljišč, ki iz takih ali drugačnih razlogov posegajo na cestišča občinskih cest razkopavanja in druge posege čim prej sanirali. Do zdaj se je dogajalo, da je kdo razkopal občinsko cestišče, s povrnitvijo cestišča v prvotno stanje pa so odlašali ali pa so na to celo pozabili. Zdaj jih bodo od takega početja odvrčale občinske globe.

Povrnili bodo vlaganje v telefonsko omrežje

Vsi, ki so vložili zahteve po vrnitvi denarja, ki so ga vložili v ureditev javnega telekomunikacijskega omrežja na območju Trzina, bodo zdaj lahko dobili povrnjen sorazmeren delež vložene denarja. Sredstva za to je država že nakazala, na območju nekdanje občine so odobrena sredstva razdelili po delitvenem ključu med občine, ki so nastale, in nekdanje občine Domžale, občinski svet pa je sprejel sklep, da denar začno čimprej vračati tistim, ki so to zahtevali. Denarja ne bodo dobili povrnjenega v celoti, vseeno pa bodo povrnili približno 95 % njihovih vplačil.

Brez posebnih zapletov je občinski svet nato sprejel sklep o ustanovitvi občinskega arhiva ter o imenovanju Dušana Kostrevca za novega člana občinskega sosveta za varnost.

Miro Štebe

Poročilo z 19. redne oziroma novembrske seje Občinskega sveta Nezazidana zemljišča bodo občutno dražja

Novembrska seja občinskega sveta je bila rekordno kratka, saj so jo zaključili že v eni uri. Dnevni red je imel sicer 7 točk, a so poročilo o delu KUD-a Franca Kotarja Trzin v predlanskem in lanskem letu preložili na eno od naslednjih sej, saj poročilo ni bilo najustrežneje pripravljeno, pri točki vprašanja in pobude občinskih svetnikov pa tokrat ni nihče kazal želje po njej. K temu je verjetno krivo tudi to, da je bila zadnja seja občinskega sveta le štirinajst dni prej in svetniki in svetnice v tem času niso zbrali kaj dosti novih pobud in vprašanj.

Na seji so brez zapletov v drugem branju potrdili spremembo Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za dopolnilno gradnjo v trzinski soseski Mlake. S tem sklepom so pravzaprav legalizirali nekatere prizidke k vrstnim hišam ob Mlakarjevi, Prešernovi in Reboljevi ulici.

Tudi glede sprejema Pravilnika o sredstvih za delo svetniških skupin občinskega sveta ni bilo težav, saj bo pravilnik omogočil pregledno kritje stroškov, povezanih z izvrševanjem funkcij članov občinskega sveta, na primer za nakup pisarniškega materiala, strokovne literature, za izobraževanje, strokovno delo pa tudi reprezentanco. Svetniške skupine kot tudi posamezni svetniki namreč niso pravne osebe, zato teh sredstev ni mogoče nakazovati na transakcijske račune, ampak zanje vodijo posebno postavko v proračunu.

Ob obravnavi letnega programa športa v občini je občinski svet sprejel dopolnilo, ki se nanaša na sodelovanje z Javnim zavodom za kulturo, izobraževanje, šport in mladino Trzin, ki je dobil zeleno luč na prejšnji seji občinskega sveta ter po potrebi tudi z Zavodom za šport Domžale.

Ob naslednji točki so člani in članice občinskega sveta dali soglasje k določitvi vrednosti točk za izračun nadomestil za uporabo za-

zidanega in nezazidanega stavbnega zemljišča v naši občini. Čeprav gre za uskladitev vrednosti točk z inflacijo, bo treba poslej kar precej več plačevati za nezazidana stavbna zemljišča. Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo zazidanega stavbnega zemljišča bo tako v prihodnjem letu znašala 0,0015€ (v letu 2008 znaša 0,0014 €), vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča pa bo znašala 0,1041 €, letos pa je znašala 0,0968 €. Predstavniki liste Za zeleni Trzin so sklep komentirali, da bo zdaj lastnike prav gotovo zamenjalo precej več nepozidanih stavbnih zemljišč kot doslej.

Brez razprave je občinski svet potrdil tudi vrednost točk za izračun občinskih taks v letu 2009. Te bodo višje za 6%.

MŠ

Trim steza je obnovljena

Pred časom smo poročali, da so orodja ob trim stezi v trzinskem gozdu v zelo slabem stanju. Zdaj pa moramo zapisati, da so že vsa orodja spet primerna za uporabo. Večino orodij so nadomestili z novimi, ki se od prejšnjih razlikujejo tudi po zeleni barvi. Včasih

so rekli, da zelena pomirja, vsekakor pa zdaj ob trim stezi spet vidimo ljudi, ki se preizkušajo v vajah, ki so predpisane za posamezna orodja.

Bomo dobili muzejsko hišo?

Občinski svet je na svoji oktobrski seji, 29.10., po hitrem postopku sprejel sklep o razglasitvi Jefačenkove domačije ob Jemčevi cesti za spomenik lokalnega pomena. Za tiste, ki ne vedo, naj povemo, da se je v tej hiši septembra leta 1851 rodil znameniti ljubljanski župan Ivan Hribar. Naš rojak je bil velik rodoljub, dober gospodarstvenik, politik, publicist, prevajalec in pesnik in tudi v zrelih letih, ko je že davno zapustil Trzin, našega kraja ni pozabil, saj se je podpisoval tudi s psevdonimom Trzinc. Na seniku Jefačenkove domačije pa so med drugo svetovno vojno, 9.10. 1944, prenočevali trije pripadniki odpora proti okupatorju in politični delavci – med njimi tudi domači fant Jože Podgoršek - Rudi, po izdaji pa so jih okupatorjevi privrženci pobili. Na ta dogodek na gospodarskem poslojpu spominja tudi spominska plošča. V samem gospodarskem poslojpu pa so še ohranjeni nekateri arhitekturni elementi, ki pričajo o nekdanjo zelo razširjeni dejavnosti med Trzinci – mesarstvu. Med drugim je tam še vedno sorazmerno dobro ohranjena ledenica, v kakršnih so včasih shranjevali meso.

Zaradi vseh omenjenih razlogov pa tudi zaradi tipične vaške arhitekture hiše bi domačijo, ki zdaj sicer žalostno propada, radi spremenili v muzejsko hišo in s tem ustregli željam številnih Trzincev. Da bi lahko kandidirali za denar, ki bi ga potrebovali pri tem, je morala občina objekt razglasiti za kulturni spomenik lokalnega pomena. Na Občini načrtujejo, da bodo zdaj lahko izbrali projektanta, ki naj bi domačijo obnovil. Na Turističnem društvu Kanja Trzin odločitev občine veselo podpirajo, saj so si že dalj časa prizadevali za to. Želijo pa, da bi hišo res kar najbolje obnovili in da bi postala pomemben objekt trzinske kulturne dediščine in turistične ponudbe. Prav zato so v vodstvu društva izoblikovali nekatera izhodišča, za katere menijo, da bi jih morali na Občini in bodoči projektanti pri obnovi hiše upoštevati.

V turističnem društvu niso najbolj navdušeni nad predlogom, da bi v obnovljeni hiši uredili tudi dve stanovanjski enoti. Bojijo se namreč, da bi ob urejanju stanovanjskih pravic bodočih naseljencev v hiši lahko trpele nekatere funkcije, ki bi jih radi umestili v obnovljeno domačijo. Med drugim bi stanovalci imeli tudi pravico parkiranja avtomobilov na dvorišču, kar bi zmanjšalo že tako skopo odmerjen prostor na območju domačije. Na občini menijo, da bi bil stanovanjski del potreben za oskrbnika domačije, vendar na turističnem društvu niso prepričani, da bi to bila najboljša rešitev.

Člani Turističnega društva so se odločili, da bodo dali pobudo za pripravo javne okrogle mize o bodoči namembnosti in ureditvi Jefačenkove domačije. Menijo, da bi morali pri obnovi poskrbeli predvsem za to, da bi se v hišo vrnilo življenje, da ne bi samevala ter skoraj nezavedno propadala. Po vzoru podobnih uspešnih muzejskih hiš v nekaterih sosednjih občinah, na primer Budnarjeve muzejske hiše v Palovčah nad Kamnikom in Menačenkove domačije v Domžalah, bi v njej morali urediti prikaz etnološke dediščine Trzina. Predmeti, ki bi govorili o nekdanjem življenju v Trzinu, bi bili lahko razporejeni po vsem objektu, mogoče pa bi etnološki dediščini namenili celo prostor za stalno muzejsko zbirko. Vsekakor bi pri tem morali po-

sebno pozornost nameniti tudi znameniti trzinski klobasi, ki so jo izdelovali in prodajali naši predniki. Pričevanja o mesarski obrti naj bi uredili predvsem v gospodarskem delu objekta.

Ker gre za hišo, ki je povezana z Ivanom Hribarjem, bi morali znamenitemu Trzincu in Slovencu posvetiti vsaj en razstavni prostor v hiši, v katerem bi predstavili njegovo življenje in delo. Pri tej predstavitvi bi se morali, kot poudarjajo v Turističnem društvu Kanja, povezati predvsem z Ljubljanskim mestnim muzejem in drugimi muzejskimi ustanovami, ki hranijo spomine na znamenitega župana. Na turističnem društvu menijo, da bi bila spominska »rojstna« hiša Ivana Hribarja lahko izhodišče za turistično pot po sledovih Ivana Hribarja. V to pot bi poleg trzinske domačije, kjer se je začela županova življenjska pot, vključili tudi vilo Zlatice pod Rožnikom v Ljubljani, kjer je Hribar bival v zadnjem obdobju svojega življenja. Tam namerava Mestni muzej Ljubljana urediti muzej ljubljanskega meščanstva s poudarkom na Hribarjevi zapuščini. Obiskovalci bi si nato ogledali nekatere ljubljanske znamenitosti, ki so jih postavili v času Hribarjevega županovanja, potem pa bi pot lahko nadaljevali v Cerklje, kjer je že spominska zbirka Ivana Hribarja v prostorih Hribarjeve počitniškega domovanja. Iz Cerkelj bi se obiskovalci lahko spet vrnili na izhodišče v Trzin. Seveda bi to pot lahko oblikovali tudi drugače, mogoče tudi z obiskom drugih krajev, kjer je bival ali pustil sledi Ivan Hribar. Vsekakor pa bi se morale pri oblikovanju takšne poti povezati vse občine, ki bi jih pot zajela, na Turističnem društvu pa računajo, da bi za takšno pot verjetno lažje prišli tudi do denarja za načrt.

Ker se je v hiši med drugo svetovno vojno zgodil najhujši okupatorjev zločin v Trzinu, bi bilo prav, da bi s tretjo stalno zbirko predstavili tudi vojaško zgodovino Trzina. V Turističnem društvu menijo, da bi pripoved te muzejske zbirke lahko začeli že v prazgodovini s predstavitevjo trzinskih kamnitih sekiric, omenili bi tudi obdobje turških upadov, francosko okupacijo, rokovnjače z znamenitim Dimežem – najbolj znanim rokovnjaškim poglavarjem, ki je svet zapustil ravno v našem kraju. Ob omembi prve svetovne vojne ne bi smeli pozabiti vojaškega letališča v Trzinu, pri drugi svetovni vojni pa bi ob poboju na Jefačenkovi domačiji lahko predstavili tudi drugo vojno dejavnost na našem območju, v zbirki pa ne bi smeli izpustiti tudi trzinske bitke med osamosvojitveno slovensko vojno.

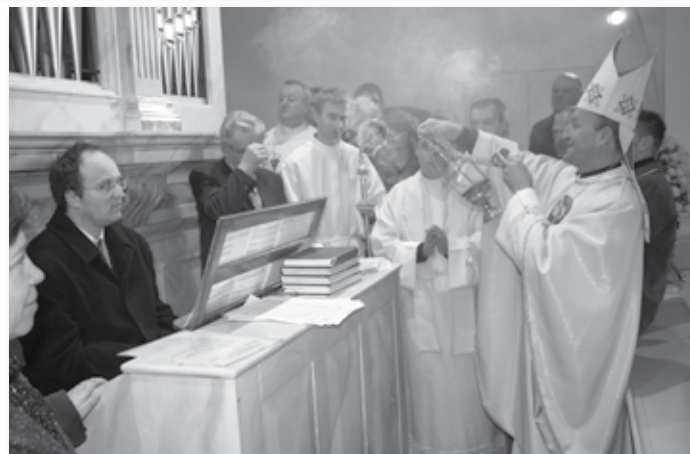
Ob teh muzejskih zbirkah, za katere bi morali zelo dobro premisliti, v katerih prostorih bi jih uredili, na turističnem društvu pričakujejo, da bodo v obnovljeni hiši zagotovili tudi prostore, v katerih se bodo lahko dogajale različne kulturne, poučne, etnološke in družabne prireditve, v nekoliko bolj komorni, a vseeno dejavni zasedbi. Tak prostor si zamišljajo predvsem v dnevnem prostoru domačije, mogoče tudi v veži in pa tudi v katerem večjem prostoru v gospodarskem poslojpu. Tukaj bi morali zagotoviti prostor za razna predavanja, recitale, glasbene nastope, različne delavnice in podobno. V hiši pa bi morali urediti tudi prostor, kjer bi lahko prirejali različne občasne razstave.

Ker bi radi, da bi obnovljeno hišo obiskovalo kar največ ljudi, na turističnem društvu razmišljajo, da bi morali v hiši poskrbeti tudi za možnosti priprave hrane in tudi za pogostitve. Ena od idej, ki jo je slišati med »turisti«, je, da bi v enem večjem prostoru v gospodarskem objektu namestili mize in klopi, za katerimi bi lahko gostili avtobus obiskovalcev. V takem prostoru bi lahko imeli tudi predavanja in druge prireditve, hrano pa bi lahko pripravljali v obnovljeni kuhinji, ki bi morala biti funkcionalna, čeprav v starinskem stilu. Kuhinja bi lahko služila tudi zgolj kot razdeljevalnica hrane, ki bi jo lahko pripravljeno dovažali od drugod. Ob tem pa v društvu Kanja poudarjajo, da bi morali dati poseben poudarek ponudbi trzinske klobase. Te bi obiskovalci lahko videli in zavohali tudi v kateri od shramb in še zlasti v sušilnici za meso, ki bi jo lahko spet uredili.

Na Turističnem društvu imajo še več idej, ki bi jih radi predstavili Občini in bodočim projektantom, da pa bi dobili še kakšen uporaben nasvet, pa bodo pripravili tudi okroglo mizo.

Za stoletnico obnovljene orgle

Ocenjujejo, da je obnova orgel in kora veljala približno 30.000 EUR.

V nedeljo, 9. novembra, je obnovljene orgle blagoslovil in predal namenu ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Anton Jamnik. Že precej pred začetkom obreda so se v cerkvi in pred njo začeli zbirati številni Trzinci, slavnostni ton pa so poleg pritrkovalcev, ki so veselo pozvali na cerkvene zvonove, pridale tudi narodne noše. Te so v špalirju simbolično pozdravile visokega cerkvenega dostojanstvenika in njegovo spremstvo. Pred posvetitvijo je Franci Kurent prebral nekaj žlahtnih misli in izrazil veselje trzinskih vernikov ob pomembnem dogodku, škof pa se je nato s spremljevalci povzpел na kor, kjer je blagoslovil orgle. Ob vznesenem orgljanju Francija Banka in petju trzinskih pevcev se je nato začela sveta maša, po obredu pa so ob cerkvi pripravili družabno srečanje, za katero so pridne trzinske gospodinje pripravile res veliko dobrot. Vsekakor si Trzinci ob stoletnici cerkvenih orgel lepšega praznovanja ne bi mogli želeli.

MŠ

V nedeljo, 9. t.m., je bil za trzinsko cerkev in vernike pomemben dan. Ob svojem stotem jubileju so cerkvene orgle na trzinskem kora spet zasijale in so, po mnenju večine, celo lepše, kot so bile ob nastanku, organist Franci Banko pa je ob tem radostno vzkliknil: »Vse na njih deluje!« Pred obnovo so namreč nekatere funkcije orgel že močno opešale, krepko pa jih je načel tudi zob časa, še zlasti lesni črvi. Razmere so bile že tako kritične, da so na seji župnijskega in gospodarskega sveta novembra lani odločili, da je treba ukrepati, čeprav so se zavedali, da bo zalogaj za župnijo kar velik. Vseeno pa so se vsi, ki so jih povabili k sodelovanju, potrudili, da so orgle zdaj ob svoji stoletnici spet v ponos trzinski župniji in Trzincem. Orgle je leta 1908 za trzinsko cerkev izdelal priznani ljubljanski orglarski mojster Ivan Milavec, ki je avtor tudi velikih stolnih orgel v Ljubljani. Trzinske orgle so sicer skromnejše, kot so ljubljanske. Narejene so bile pač za podružnično cerkev in so enoročne, imajo pa 8 registrov in so zdaj pravi biserček med orglami svoje kategorije. Orgle je obnovil in tudi izboljšal nekatere njihove funkcije orglarski mojster Marjan Bukovšek, ohišje, igralnik in nekatere druge dele sta restavriral restavratorja Jaka Grmek in Ana Remškar, mengeški arhitekt Tone Benda je poskrbel za lep izgled orgel in kora. Izrisal je načrt lične dodatne medeninaste zaščitne ograje na kora, svetoval pa je tudi pri izbiri barv in marmoriranju orgel. Medeninasto ograjo je po njegovih načrtih naredil Viktor Dornik, trzinski pleskarski mojster Milan Košak pa je brezplačno prepleskal kor in pomagal pri izbiri barvnih odenkov, Vinko Vlašič je poskrbel za različna lesarska dela, Franci in Metod Gašperlin sta poskrbela za generalno obnovo električne napeljave in novo razsvetljavo kora, izkazali pa so se tudi mojstri, ki so obnovili pod in talne obloge na stopnišču do kora, zaplinili cerkev in tako vsaj začasno ustavili delovanje lesnih škodljivcev, precej zaslug pa imajo tudi številni farani in tudi donatorji, ki so omogočili, da so mojstri lahko tako kakovostno opravili svoja dela. Predvsem pa velja pohvaliti trzinskega župnika g. Boštjana Gučka, brez katerega takšne obnove mogoče sploh ne bi bilo.

Objavljamo tudi prigodno pesem, ki jo je ob blagoslovu orgel napisal Emilijan Pevec

Blagoslov orgel

Mogočno zadoni kraljica glasbil,
tvoj zven je prelep, srebrn in mil,
stoletja pojo že piščali tvoje,
naj Bogu v slavo se danes glase.

Ob tebi zapoj'mo vesel'ga srca,
in pesmi donite tja gor do neba,
naj srce človeško ob glasbi vzdrhti,
ter Jezusu pojmo, njegovi smo vsi.

Prešerno čez loge in polje, ravan,
bodrite z zvoki nas leto in dan,
molitev in delo, Bog, damo ti v dar,
slavimo te v pesmi, ker naš si vladar.

Blagoslovljene ve orgle bodite,
ljudem pa v srce radost vlite,
oznanjajte glorio, ave v svet,
da z dobrimi deli bo človek prevzet.

Trkamo na vrata dediščine

V torek, 11. novembra, je Center za razvoj Litija v sodelovanju s trzinskimi Turističnim društvom Kanja in trzinsko Občino v Centru Ivana Hribarja odprl razstavo Mozaik srca Slovenije, ki prikazuje zanimive detajle z vrat zanimivih objektov kulturne dediščine v ob-

činah, ki jih družijo Srce Slovenije. Blagovna znamka Srce Slovenije naj bi združevalo turistično in kasneje tudi drugo ponudbo občin Kamnik, Komenda, Domžale, Trzin, Dol pri Ljubljani, Lukovica, Moravče, Litija in Šmartno pri Litiji. Obris meja teh občin res spominja na srce, ker pa leži v centru Slovenije – tam je tudi geografsko središče Slovenije – Geos, je poimenovanje tega območja za srce več kot primerno in posrečeno.

Ob odprtju razstave, so pripravili krajši kulturni program in predavanje z naslovom Dediščina med varovanjem in trženjem. Predstavnica Centra za razvoj je med drugim ocenila, da je na območju, ki ga pokriva Srce Slovenije zelo veliko zanimivega in tudi spomenikov naše kulturne dediščine. Poudarila pa je, da so kulturni spomeniki brez življenja zgolj prazne lupine brez vrednosti. Treba jim je vdahniti življenje in pri tem tudi izkoristiti poslovne priložnosti, ki se ponujajo. Zavzela se je za vključevanje čim širšega kroga ljudi k oživljanju in trženju tega Srca Slovenije. Razstava, ki so jo predstavili že v Šmartnem pri Litiji in v Domžalah, bo po Trzinu decembra gostovala še v občini Lukovica.

MŠ

Srce Slovenije se predstavlja tudi na nacionalni ravni

V Srcu Slovenije, kamor se umešča tudi območje občine Trzin, smo v oktobru gostili dva pomembna dogodka na nacionalni ravni.

Prvi dogodek predstavlja **Strateška konferenca Tehnološke agencije Slovenije TIA** na temo ugotovitve tehnoloških potreb slovenskih regij in občin, ki je bila v torek, 14. oktobra 2008, v Litiji. Na konferenci so udeleženci opozorili na potrebe in ovire, s katerimi se soočajo. Med drugimi je tudi Franci Rokavec, župan občine Litija in predsednik Razvojnega partnerstva središča Slovenije, opozoril na velike razvojne razlike med občinami znotraj Ljubljanske urbane regije ter poudaril, da bi morala država bolj učinkovito podpirati razvojna partnerstva znotraj regij. Konferenca se je udeležila tudi Mojca Kuclar – Dolinar, ministrica za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo.

V petek, 17. oktobra, pa smo na srečanju **Evropa v naši regiji** predstavili možnosti za aktivno sodelovanje Slovenije kot regije v skupnem evropskem prostoru. Pogovor je tekel o predstavitvi Slovenije na **dogodku Open Days v Bruslju**, saj se je letos Slovenija prvič predstavljala tam kot regija. Pri tem je sodeloval tudi Center za razvoj Litija kot povezovalac območja Srca Slovenije, kamor se vključuje tudi občina Trzin.

Center za razvoj Litija je na obeh prireditvah predstavljal turistični produkt Trkamo na vrata dediščine ter njegov razvoj v blagovno znamko Srce Slovenije z vidika regionalnega povezovanja.

LAS vzpodbuja razvoj podeželja

Lokalna akcijska skupina (LAS) predstavlja lokalno javno-zasebno partnerstvo na opredeljenem podeželskem območju in je sestavljena iz predstavnikov različnih socio-ekonomskih sektorjev. Z razpisanimi evropskimi sredstvi iz pobude LEADER vzpodbuja gibanje za skupni razvoj območja.

V letu 2007 je bila na pobudo Centra za razvoj Litija ustanovljena **LAS Srce Slovenije** za območje občin Dol pri Ljubljani, Kamnik,

Litija, Lukovica, Moravče in Šmartno pri Litiji. Lahko bi rekli, da omenjena LAS deluje s polno paro. Do sedaj sta bila namreč objavljena že dva razpisa, na katerega se je prijavilo s svojimi projekti več kot 40 lokalnih društev, podjetnikov in posameznikov. Projekti se ukvarjajo zlasti s **turizmom, oživljanjem kulturne dediščine, skupnimi podjetniškimi iniciativami, z marginalnimi družbenimi skupinami, zdravim življenjem, eko pridelavo hrane, vzpodbujajo pa tudi skupno promocijo na prireditvah, druženje ter medgeneracijski prenos znanj**. Nekatera aktivna društva so tako prišla tudi do opreme prostorov, kar pogosto presega financiranje s strani občin.

Članstvo v LAS je odprto, tako da pričakujemo, da se bo število članov sčasoma še povečalo. Poleg občin, ki so se povezale v prvi LAS, je Center za razvoj Litija že vzpodbudil tudi ostale občine od Trzina do Komende, da se povežejo v takšno skupino. K temu nas je povedel izkazani interes na terenu, saj ostaja veliko projektnih iniciativ, ki bi se lahko sofinancirale iz LEADER sredstev za razvoj podeželja, neuresničenih. Razpis je sicer še odprt, vendar bo kmalu kvota 25 LAS-ov po Sloveniji izpolnjena, tako da se občine kasneje ne bodo mogle več pridružiti gibanju, ki bo imelo enako kot v drugih evropskih državah pomemben doprinos k celovitemu razvoju podeželja. Več informacij lahko dobite pri Saši Ceglar (01 – 89 62 713, sasa.ceglar@razvoj.si).

Mija Bokal, Center za razvoj Litija

Žerjavčki in sv. Martin

Prišel bo svet Martin,
iz mošta bo delal vin.
On ga bo krstil,
jaz ga bom pil.

Po krajšem premoru smo se žerjavčki zopet podali na martinovanje na znano kmetijo »Pri Krošlovih« na Kraberku. Kljub turobnemu vremenu smo se dobro razpoloženi odpeljali proti našemu edine- mu cilju na Kraberku.

Ob prihodu obvezen borovničevček in stisk roke nasmejanega go- spodarja. Sledi okusno in obilno kosilo, primerno praznovanju. Po kosilu pa je za ples in dobro razpoloženje poskrbel naš »muzikant« Zupanov Franci. Zabava je na višku. Sledi malica, nato pa v kleti krst vina. G. župnik iz Loč pri Polčanah pa je po obredu, molitvi in zapeti pesmi vsakemu natočil iz »svojega soda« kozarec vina. Z njim smo vsi skupaj nazdravili. Bližal se je čas odhoda, a glej ga zlomka, plesalci še niso omagali in plesišče je bilo vedno polno »mladcev in mladenk«. Pot proti domu nam je ob petju in šalah

hitro minila. Lahko rečem, da je bilo letošnje martinovanje zelo prijetno, predvsem pa veselo.

Pripravil, vodil in zapisal Franci Bardorfer

Grajske zgodbe Milana Kuferšina

Čprav grad Jablje ali Habah in celo Vabuh, kot mu tudi rečejo stari Trzinci, leži v katastrski občini Loka pri Mengšu in zato sodi v so- sednjo mengeško občino, smo Trzinci nanj močno navezani in ga štejemo tudi za svojega. Ne nazadnje je kar nekaj Trzincev včasih služilo tamkajšnjim graščakom. Grad nam je že v mladosti vnel domišljijo. Bolelo nas je, ko smo opazovali, kako propada. Ampak včasih se tudi na našem območju dogajajo zgodbe o uspehu. Grad se je po temeljiti prenovi zbudil v novi podobi, in zdaj kar vabi, da ga obiščemo. Ni čudno, da se je z njim in nekdanjim življenjem v njem ubadalo kar nekaj Trzincev. Milana Kuferšina je grad celo tako »prijel«, da je začel raziskovati zgodbe, ki so se v ustnem, po- nekod pa tudi v pisnem izročilu ohranile do današnjih dni. Pripo- vedi in zbrani podatki so tako razburkali njegovo domišljijo, da je nekatere od zgodb, po svoji navadi, kar upesnil. Sčasoma se mu je nabralo že toliko pripovedi v rimah, da se je odločil, da jih pred- stavi tudi drugim.

V sodelovanju s Turističnim društvom Kanja Trzin je v petek, 7. novembra zvečer, kar v samem gradu Jablje pripravil recital svojih pesmi o gradu in njegovih nekdanjih prebivalcih. V grajski dvo- rani sta tistega večera goste poleg Milana pozdravila tudi grajski pisar Stane Osolnik in grajska gospodična Ditka Kotnik, ki je širši javnosti že znana kot izvrstna interpretatorka srednjeveških skladb na kljunasti flavti. Oba sta bila v srednjeveških oblačilih, poseben, vesel ton pa so večeru dajale ljudske pevke Cintare, ki so zapele

nekaj poskočnih narodnih pesmi. Ker pa so gostje, med katerimi je bilo še zlasti veliko Milanovih prijateljev iz rezbarskih in pevskih vrst, prišli predvsem poslušat Milanove pesmi, sta za to poskrbela znana vrhunska radijska napovedovalka Nataša Dolenc in naš so- občan gledališki igralec Silvo Božič. Čprav je vsak v svojem stilu podajal Milanove verzice, sta oba spet potrdila, da sta vrhunska moj- stra govorjene besede. Prebrala sta pripovedne pesmi: Čas, Grad Jablje, Pod gradom Jablje vas Dunaj stoji ter Mlinarica. V njih je Milan Kuferšin, včasih z umetniško svobodo, po svoje predstavil zgodbe, ki jih je slišal ali prebral, ko se je ukvarjal z zgodovino gradu. Verjetno bi bila za marsikoga lahko uganka trditev ene od pesmi, ki je zapisana tudi v njenem naslovu, da pod gradom vas Dunaj stoji. Kakšna je bila ta vas, kje je bila in kaj je zdaj z njo, je verjetno vprašanje, ki bi ga lahko osvetlila samo ustrezna strokov- na študija. Pesmi same pa so lahkotne, v sočnem, skoraj epskem jeziku opisujejo starodavne zgodbe, ob tem pa včasih prav lirično osvetlijo nekdanje življenje pod gradom.

Kot smo izvedeli, bo Milan Kuferšin, ki se lahko pohvali že z nekaj izdanimi zbirkami pesmi, tudi Grajske zgodbe verjetno izdal v knji- žni obliki, poslušalci recitala v jabeljskem gradu pa so si bili v petek edini, da je bil en lep večer.

Miro Štebe

ZAHVALA

Turistično društvo Kanja Trzin in avtor GRAJSKIH ZGODB Emil Milan Kuferšin se zahvalujeta vsem, ki ste 7. novembra v gradu Jable sodelovali pri organizaciji in izvedbi priredive, posebej interpretoma Silvestru Božiču in Nataši Dolenc, glasbenici Ditki Kotnik, pevkam ljudskih pesmi, iluminatorju in grajskemu pisarju Stanetu Osolniku ter slikarju Marjanu Gabrilu.

Hvala Centru za evropsko prihodnost za nudenje grajskih prostorov in opreme ter Agenciji za turizem in podjetništvo Kamnik za kostume. Hvala tudi vsem za tako množično ude- ležbo.

Jožica Valenčak
Turistično društvo Kanja Trzin

Rezbar – nov slovenski poklic

Na slovenskem kot tudi po ostali Evropi razvoj tega poklica sega v prvotne podobarske delavnice, v katerih so takrat podobarji obvladali rezbarstvo, kiparstvo, restavracijsko lesa ter pozlato in barvanje svojih stvaritev. Zaradi naraščajočih potreb so te delavnice začeli nadgrajevati z rezbarskimi in drugimi ustreznimi šolami. Pri nas je bila v primerjavi z ostalim svetom že zelo zgodaj, leta 1888, ustanovljena tehnična srednja delovodska šola in ženska obrtna šola, ki je imela tudi kiparski in rezbarski oddelek. Podobne šole so ustanovljali tudi drugod po Evropi: v Zagrebu leta 1882, v Franciji so že pred letom 1827 ustanovili šolo za vrezovalce in pozlatarje, v Avstriji pa so po letu 1714 ustanovili učiteljska za umetnike in obrtnike.

Leta 1894 je bil za cerkvene potrebe v Ljubljani ustanovljen oddelek za figuralno plastiko in leta 1910 oddelek za lesno in kameno kiparstvo, leta 1938 pa je bila ustanovljena tudi državna tehnična srednja šola, katere del je bila tudi moška obrtna šola z kiparskim in rezbarskim oddelkom. Iz te šole so izhajali naši tedanji podobarnji in tudi kiparji, ki so akademski študij uspešno nadaljevali v Zagrebu

in na Dunaju /brata Kalin, Savinšek, Homer in drugi/.

To zgodovino sem predstavil, ker od zaključka tega obdobja pri nas uradno priznanega poklica, ki bi vseboval to obrtno in umetniško izražanje, nismo imeli.

Želje naših prednikov in nas sodobnikov pa se uresničujejo v samostojni Sloveniji. Ta sedaj uspešno zaključena zgodba se je porodila na Primorskem. Ob srečanju in sodelovanju s primorskimi rezbarji v Solkanu in Gorici sem spoznal gospo dejanj, mag. Darinko Kozinc, takratno ravnateljico Srednje lesarske šole Nova Gorica in sedanjo podžupanjo občine Nova Gorica. Bila sva si edina, da Slovenci z ozirom na zakoreninjeno tradicijo potrebujemo uradno priznanje poklica rezbar. Druga njena vloga za uradno priznanje tega poklica, ki jo je naslovila na Center poklicnega izobraževanja (CPI) v Ljubljani, je bila uspešna in je obrodila končni cilj: z objavo v uradnem listu bo postopek priznanja rezbarskega poklica zaključen. Mag. Darja Štarkl – CPI je bila ključna oseba, ki je uspela s pomočjo sodelujoče komisije uspešno prebroditi kar dolgo pot do cilja. V Sloveniji bo tako zaživel uradno priznan poklic rezbarja, ki po strokovni standardizaciji vsebuje vsebine znanj nekdanjih podobarjev. Po grobem opisu je to izdelava lesorezov, plitvih in globokih reliefov, skulptur in končnih del. Naziv rezbar se je tako rekoč udomačil in prevzel vso vsebino stvaritev nekdanjih podobarjev, čeprav je le treba povedati, da je bil pomensko včasih le del te dejavnosti in tovrstnega umetniškega izražanja.

Tega uspeha smo seveda najbolj veseli sodobni ljubitelji lesa in izražanja v njem. To veselje zavezuje vse, da bomo ta poklic vpletli v ustrezno izobraževanje, s končnim ciljem njegovega pravilnega izobraževalnega ovrednotenja na vzpenjajoči se poti od obrtno mizarjskih lepotnih pohištvenih dopolnil do individualnega umetniškega izražanja posameznikov, kot nam to pripoveduje že zgodovina tega poklica. Morda bo k nadaljevanju te zgodbe pripomoglo tudi že osemletno druženje trzinskih rezbarjev pod okriljem Turističnega društva Kanja Trzin in mojim mentorstvom.

Dipl. ing. arh. Marijan Vodnik
ljubitelj klesanja v les in pogovarjanja z njim

K podatkom, potem in ciljem, ki jih je zapisal naš rezbarski mentor Marijan Vodnik, naj dodamo še: Turistično društvo Kanja Trzin je v zadnjih letih z rezbarsko skupino z delovanjem, promocijo, spodbujanjem in različnimi pozivi na ustrezne naslove tudi delno prispevalo k priznanju poklica rezbar. Tako močna in že poznana trzinska rezbarska skupina, ki vključuje ljubitelje te umetnosti domala iz vse države, vseh poklicev, starosti in spola, bo verjetno tista, ki nam odpira možnosti imeti v Trzinu celo rezbarski center Slovenije. Poleg tega je naš rojak Ivan Hribar kot takratni ljubljanski župan v že omenjeno tehnično oz. obrtno šolo uvedel še lesno in kameno kiparstvo.

J. Valenčak

VABILO

članom Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

27. novembra 2008 bomo v dvorani Marjance Ručigaj, predvidoma ob **18.00**, praznovali **10-letnico ustanovitve Društva upokojencev Žerjavčki Trzin**. V krajšem kulturnem programu se vam bodo predstavili člani našega društva. **Že nekaj dni prej** pa si boste lahko **v avli Centra Ivana Hribarja ogledali razstavo izdelkov**, ki so jih ustvarile članice našega društva v ustvarjalnih delavnicah, ter izdelkov ostalih čalnov, ki so jih ustvarjali v domačem okolju. **Pričakujemo vašo udeležbo in se veselimo druženja z vami!**

Odbor

Dunja Špendal: Ocenjevanje urejenosti traja vse leto

V Turističnem društvu Kanja se pripravljajo za letošnje podelitev priznanj za najlepše urejene hiše, lokale, vrtove. Komisijo za urejenost Trzina pri Turističnem društvu že vrsto let vodi Dunja Špendal. Zelo dobro pozna trzinske domačije, njihove vrtove, balkone in okna. Potrdi, da se nekatere gospodinje res potrudijo, in da ima njena komisija kar zahtevno delo, ko se odloča, kdo bo dobil priznanje. Prav zato, **ker je takšno ocenjevanje zelo zahtevno in pravzaprav nevhvaležno delo, smo jo poprosili, da nam razloži, kako komisija izbira nagrajence.**

Naša komisija šteje 7 članov, ob tem pa v njej sodelujeta še predstavnica občine in predstavnica osnovne šole, običajno pa se nam pridružita še predsednica in podpredsednik društva Joži Valenčak in Ljubo Arsov. Naše delo pravzaprav traja vse leto. Ves čas hodimo po Trzinu z odprtimi očmi in že skoraj podzavestno ocenjujemo lepe pa tudi manj lepe prizore s trzinskih domov. Spomladi ocenjujemo prvo cvetje in urejenost vrtov, hiš, balkonov, glavni sezoni za naše ocenjevanje pa sta poletje in tudi jesen. Takrat je največ cvetja in okolice trzinskih hiš pa tudi same hiše so takrat najlepše urejene. Ocenjujemo tudi kasneje, kakšen je izgled hiš, še zlasti pa smo pozorni na božično – novoletne aranžmaje pri hišah. Nekateri takrat poskrbijo za res lepo okrasitev, neredko pa potem čez leto njihovi domovi ne izstopajo posebno po urejenosti. So sicer izjeme, jaz pa bi želela, da bi si vsi prizadevali, da bi bili njihovi domovi tudi na pogled lepi in privlačni skozi vse leto. Še zlasti me moti, da so nekatera cvetlična korita, predvsem tista na javnih

prostorih, pozimi prav zapuščena in žalostna na pogled. Mogoče bi morali na občini pomisliti tudi na to, da bi za prijetnejši izgled teh korit poskrbeli tudi pozimi. Ponekod v drugih krajih, še zlasti pa v tujini, jim to dobro uspeva.

Člani ocenjevalne komisije imamo kar precej obrazcev, v katere vnašamo svoja opažanja in ocene. Tako zberemo kandidate, ki se potegujejo za nagrade. Te hiše, vrtove, balkone in okna poslikamo. To zdaj izjemno dobro in poglobljeno počne Zinka Kosmač. Prej je izbrane hiše poslikal pokojni Jože Seljak. Moram reči, da smo zdaj z Zinkinim pristopom zelo zadovoljni, saj se pri fotografiranju trudi, da bi pokazala tisto najlepše. Za vsako hišo ali vrt naredi kar precej posnetkov, in to celo v različnih obdobjih. Komisija nato podrobno pregleda posnetke za vsak objekt posebej. Pri ocenjevanju nato vsak po svoje točkujemo urejenost in videz posameznih domov ali drugih izbranih objektov. Točkujemo različne vidike urejenosti in okrašenosti, seštevek zbranih točk za vsakega kandidata posebej pa da končni rezultat in nagrajence tekočega leta.

Domove torej ocenjujete po fotografijah. Ampak fotografije lahko tudi »lažejo«?

Prav zato Zinka posname več posnetkov, kot bi jih potrebovali, in skuša kar najbolj celovito prikazati posamezen objekt. Mislim, da se res trudi, da bi za vse dosegla kar najbolj podobne pogoje, in prepričana sem, da se da na podlagi njenih fotografij kar objektivno ocenjevati kandidate. Če bi šla vsa komisija na teren, bi bilo takšno točkovanje težje izvedljivo. Mislim pa, da imamo zdaj že kar dobro izdelan sistem za ocenjevanje, in na račun izbora nagrajencev še nismo dobili večjih kritik.

Z leti pri ocenjevanju dobivate tudi vse več izkušenj in znanja.

Res je. Ne vem točno, kako so ocenjevali v prvem obdobju, v zadnjih petih letih pa to ocenjujemo vse bolj po mojih zamislih in mislim, da smo sistem ocenjevanja kar dobro izpilili.

Kako dolgo pa ste že v tej komisiji?

Pravzaprav sem v njej od svoje včlanitve v društvo. Članica društva sem po povabilu Jožice Valenčak postala 25. junija 1999. Takoj sem postala članica komisije za urejenost Trzina. Joži mi je v začetku tako rekoč vse pripravila, vseeno pa sem imela težave, ko me je pošiljala na teren in je naštevala kar domača imena domačij, jaz pa jih še nisem poznala, in bilo je precej nerodno. No, sčasoma sem spoznala tudi ta imena in zdaj se kar dobro znajdem.

Pa se je v teh letih, odkar ocenjujete urejenost trzinskih domov, tudi na terenu kaj spremenilo, popravilo?

Spremembe pri videzu Trzina so vidne, vseeno pa mislim, da le ni posebnega napredka. Letos na primer se nismo udeležili državnega tekmovanja, s katerim Turistična zveza Slovenije ocenjuje urejenost slovenskih krajev. Pri zadnjih točkovanjih smo se kar dobro odrezali, vendar so nam oceno znižale nekatere pomanjkljivosti in črne točke, ki jih je zaznala strokovna komisija pri ocenjevanju. Te pomanjkljivosti še zdaj niso odpravljene, zato smo ocenili, da je bolje, če se na tekmovanje ne prijavimo. To je res škoda, še zlasti Občina bi se morala bolj vključevati v odpravljanje takih »črnih točk«.

Moram pa povedati, da smo letos prvič doživeli, da nas je poklical sosed ene izmed urejenih hiš in nam predlagal, naj si hišo podrobno ogledamo. To smo res storili in bili smo prijetno presenečeni, saj je tisti dom res lepo urejen. Letos bo dobil celo nagrado, je pa zaradi ograje mogoče nekoliko težje priti do vseh lepot, ki jih skriva.

Tudi scenarij za prireditev, na kateri podeljujete priznanja, je vse bolj v vaši domeni.

Res je. Prej je za ta podeljevanja skrbel Tone Ipavec, lani je bil povezovalc Jože Kosmač, ki bo prireditev verjetno vodil tudi letos, za predstavo pa sem imela nekaj svojih zamisli. Upam, da bo ljudem všeč. Predstavili bomo foto – kolaž trzinskih lepot Zinke Kosmač. Zinka je v zadnjem času naredila nekaj res enkratnih fotokolažev, to je projekcij niza posnetkov na določeno temo. Zinka pri tem poskrbi za vrsto fotografskih efektov, prelivov in prehodov, vse skupaj pa opremi tudi s primerno glasbo. Člani Turističnega društva njene kolaže že kar dobro poznamo, prav pa bi bilo, če bi jih videli tudi drugi Trzinci. Sicer pa bodo v programu na prireditvi sodelovali tudi otroci, člani turističnega podmladka z osnovne šole v Trzinu. Ljudje se naše podelitve priznanj kar radi udeležujejo in jih tudi pohvalijo. Lahko pa povem tudi, da so ponekod, v nekaterih domovih, prav veseli in hvaležni, ko pridemo, da bi ocenili njihovo hišo, vrt ali balkon. Nekateri radi pokažejo svoje rožice.

Pa se pri ocenjevanju domov znajdete tudi v težavah?

Seveda. Včasih imamo težavo pri izboru časa za obisk. Včasih pridemo kam, pa nam domači rečejo, da smo prezgodnji, saj bodo rože v vsem svojem sijaju zacvetele šele čez par dni, drugič pa nam pravijo, da smo ravno zamudili najlepše cvetenje. Ja, v takih primerih je včasih kar nerodno. Čeprav se zdi, da je naša komisija kar velika, imamo vseeno še težave s kadri. V komisijo bi radi pritegnili še nove, delavljne člane. Vendar je zagnane, nove člane vse težje dobiti.

To je težava tudi pri drugih društvih in organizacijah.

Vem, da je tako. Me pa to zelo moti. Zdi se mi, da je v Trzinu res veliko dogajanja, prireditev in možnosti za izpolnitev najrazličnejših interesov in dejavnosti. Žal pa so številne prireditve, čeprav zelo kakovostne, dokaj slabo obiskane, v društvih pa manjka delujočih članov. Po drugi strani pa videvam po naselju ljudi, ki brezdelno postopajo po cesti, klepetajo in kritizirajo vse po vrsti. Naj pridejo in vzamejo stvari tudi v svoje roke. Naj kaj storijo, da bodo razmere v Trzinu izboljšali po svojih zamislih. Na raznih prireditvah skušamo druge pritegniti z zanimivimi programi in pogostitvami na koncu, vendar se tam srečujemo ves čas eni in isti. Kritiki pa ostajajo pasivni na svojih ulicah ali za šanki.

Vas še kaj drugega moti pri izgledu Trzina?

Še najbolj sem ogorčena, ko gledam kupe odpadkov na divjih od-

lagališčih. Zdaj je Občina spet pripravila prostore za jesensko zbiranje vejevja, pa v gozdu in ob njegovih obronkih, ko se z možem sprehajava v naravi, vidiva nove in nove kupe odpadkov in vejevja. Ne razumem, zakaj tako počno. Včasih se morajo bolj potruditi, kot če bi tiste veje pripeljali na kakšno zbirališče vejevja. Tudi zdajšnji sistem ločenega zbiranja odpadkov se mi zdi nedorečen. Moram poudariti, da podpiram ločeno ravnanje z odpadki, ampak v tem sistemu je kar precej nedorečenosti. Zdaj ko imamo po dva zaboja za odpadke, jih je kar težko zapolniti, plačevali pa naj bi, kot da sta polna. Pri nas že od prej ločeno zbiramo odpadke, ampak ko jih hočemo odpeljati na ekološki otok, jih pogosto pripeljemo nazaj, saj so zabojniki na ekoloških otokih prenatrpani z odpadki, ljudje pa kar zraven zabojnikov puščajo svoje, večinoma nesortirane odpadke. Mislim, da tako ne gre in da bi morali temu problemu nameniti več pozornosti.

Ljudje se enostavno ne držijo dogovorjenih pravil.

Za konec pa bi lahko povedali še kaj o sebi?

Kaj pa naj povem? Oba, mož Mišo in jaz, sva upokojenca. Prej sem bila kot ekonomska tehničarka zaposlena v Avtotehni, kjer sem prodajala avtomobile. Zamenjala pa sem kar nekaj služb. Imam sina in hčerko ter dva vnuka. Ker obiskujeta trzinsko osnovno šolo, sem tudi tako povezana z življenjem v Trzinu. Prej smo živeli v Ljubljani, pred 31 leti pa smo se priselili v Trzin. Prav zanima me, če sem po toliko letih že Trzinka, ali pa sem še Trzinčanka?

Odgovor je težak, in bi različni Trzinci nanj različno odgovorili. Načeloma pa je tako, da naj bi po osmih letih ljudje že dobili domovinsko pravico. Je pa res, da boste za nekatere stare Trzince do konca nova Trzinka, pravi Trzinci naj bi bili le tisti, ki so bili rojeni v Trzinu in so tudi njihove družine že prej živele v Trzinu. Ampak teh je že malo, in tisti stari Trzinci več ali manj »izumiramo«.

No, saj ne rečem. Ko smo prišli sem v Trzin, je bilo kar težko. Ni bilo tega, ni bilo onega. Grozno! Zdaj pa je življenje tu zelo prijetno. Mislim, da mi je lažje, ker sem se vključila v življenje kraja in se družim z drugimi Trzinci, da imam skoraj največ stikov prav s »starimi« Trzinci, in lahko rečem, da so prav v redu ljudje. Povsem lepo so me sprejeli v svojo družbo. Pri tem pa ima precej zaslug tudi Joži Valenčak s svojim povabilom v Turistično društvo.

Miro Štebe

Priznanja za najlepšo urejenost hiš

Komisija za urejenost kraja pri Turističnem društvu Kanja vabi člane in podporne člane Turističnega društva ter vse, ki jim ni vseeno, kako je urejen Trzin, na VII. podelitev priznanj za prispevke k urejenemu in lepemu videzu našega kraja za leto 2008.

Podelitev priznanj bo **v petek, 28. tega meseca, ob 19. uri v dvorani Marjance Ručigaj** v Centru Ivana Hribarja (Trzin, Ljubljanska cesta 12/f).

Predsednica Komisije za urejenost Trzina, ga. Dunja Špendal, nam je povedala, da so člani komisije vse leto ogledovali, kako so urejene posamezne hiše v Trzinu, kakšni so njihovi balkoni, okna in vrtovi. Iz množice zbranih podatkov in ocen o tem, kateri trzinski objekti so najlepše urejeni in okrašeni, kje gojijo najlepše cvetje, so po strogi presoji predlogov izbrali letošnje nagrajence.

Na prireditvi si bomo najprej ogledali slikovni barvni kolaž lepot trzinskih domov, nato pa bodo podelili nagrade in priznanja. Najbolj

zaslužni bodo prejeli tri zahvale za večletno urejenost, tri priznanja bodo namenjena ustanovam in podjetnikom, ki so pomembno prispevali k gostoljubnosti in turistični prepoznavnosti kraja, eno priznanje bodo podelili za urejeno staro poslopje na področju varovanja narave in dediščine, na koncu pa bodo razdelili še pet priznanj za najlepše urejene domove, skupine hiš, ulice, bloke, balkone in mostove.

Za sproščeno in prijetno vzdušje na prireditvi bodo poskrbeli otroci Osnovne šole Trzin z igrico, plesom, recitacijo in glasbo.

V Turističnem društvu upajo, da se bo prireditve udeležilo kar največ Trzincev ter da se bo po ogledu prireditve in sproščnem klepetu in prigrizku, ki bosta sledila, še katera od trzinskih gospodinj ali ustanov, seveda pa niso izzeti tudi moški, odločila pridružiti prizadevanjem za lepši izgled Trzina. Upajo, da bo naslednje leto še kdo na novo povabil člane komisije na ogled njegovega cvetja. Turistično društvo na prireditvi vabi prav vse občane Trzina.

Zakaj podpisniki sporazuma o gradnji Trzin centra T-3 ne upoštevajo predpise glede arhitektonskih ovir?

V oktoberskem ODSEVU, str.11, v članku «Neustrezna varnost v cestnem prometu v Centru T-3 Trzin (II)«, se občinska uprava in župan občine g. Tone Peršak neupravičeno hvalijo, češ, že od leta 1999 dalje občina namenja *posebno skrb* zagotavljanju prometne varnosti otrok, starejših občanov in invalidov ter odpravi arhitektonskih ovir. To bi bilo res hvalevredno, če ne bi dejstva dokazovala prav nasprotno.

1. Če bi bila skrb za varnost otrok resnična, bi namesto opozorilne table ŠOLSKA POT na ozki cesti ZA HRIBOM že pred leti asfaltirali pešpot ob Pšati od mosta na Ljubljanski cesti do šole. Otroci ne bi bili več let izpostavljeni avtomobilskemu prometu, temveč bi hodili po res varni neprometni poti v šolo.

2. Dolgoletno zavlačevanje gradnje pločnika za pešce na Mengeški in Ljubljanski cesti do Mlakarjeve ne govori v prid posebne skrbi za prometno varnost pešcev, otrok in starejših občanov v starem Trzinu.

3. Trditev, da z opremljanjem semaforjev s tipkami Občina Trzin izraža posebno skrb do gibalno in drugače prizadetih pešcev v prometu, dokazuje nepoznavanje predpisov ali pa namerno zavajanje občanov.

Dejstvo je, da Občina mora upoštevati ZGO iz leta 1984 z vsemi spremembami in tudi pravilnik:

»Pravilnik o zahtevah za zagotavljanje neoviranega dostopa, vstopa in uporabe objektov v javni rabi ter večstanovanjskih stavb (Ur.l. RS, št.97/2003)«, da je višinsko razliko, večjo od 2 cm, treba premostiti s klančino, **za prehode za pešce pa velja 3.odst. 11. člena:** (3) Na prehodih za pešce morajo biti pločniki poglobljeni na nivo cestišča in pogloblitve kontrastno označene. **V naseljih morajo biti semaforizirana križišča, ki imajo tudi prehode za pešce, opremljene z zvočno signalizacijo za slepe in slabovidne.**

4. Navajam samo nekatere primere arhitektonskih ovir v starem delu Trzina, ki dokazujejo, da jih Občina ne odpravlja, nekatere ovire celo zavestno postavlja.

4.1. Po ZGO morajo imeti vsi občani dostop do javnih objektov, kar Občina ignorira. Z neustreznimi ovirami je preprečila prost pristop v športni park na Mengeški, n.pr. mamicam z otroškimi vozički in invalidom na vozičku, ki bi želeli spremljati družinske člane. (Ovire pri vhodu v ŠRP Mlake so boljše, omogočajo dostop!)

4.2. Pločnik stanovanjskih stavb na cesti Za Hribom 26 - 30 ima previsok robnik, je nedostopen z vozičkom.

4.3. Glavni vhod v Osnovno šolo na Mengeški za gibalno omejene

je nedostopen zaradi stopnic (na volitvah!).

4.4. Dostop z invalidskim vozičkom h kulturno-umetniškem spomeniku, v župnijsko cerkev sv. Florijana, preprečuje stopnica. S tem so prizadeti starejši občani Trzina, bolniki z gibalnimi težavami. Pohvalno bi bilo, če bi občina prispevala k ureditvi dostopa in k obnovitvi fasade cerkve, ker od zunaj v sedanjem stanju cerkev ne daje vtisa, da predstavlja najpomembnejši kulturno-umetniški spomenik Trzina, ki izvira iz 14. stoletja!

4.5. Pred klančino na vhodu v KUD Franca Kotarja je parkirno mesto preblizu klančine. Odmik bi namesto sedanjih 0,6m moral znašati 1,5 m. Strmina klančine (višina:dolžina) je prevelika, namesto sedanje 1:5 bi lahko znašal največ 1:13. Neoviran dostop s standardnim invalidskim vozičkom dolžine 1,2 m je mogoč le takrat, ko parkirni prostor ni zaseden.

5. V Centru T-3, ki je bil končan leta 2002-2003, so zgrajene ovire v nasprotju z veljavno zakonodajo.

5.1. Občinska uprava še vedno ne ve, kako naj odpravi ovire, na katere sem opozoril leta 2005 tudi Odbor za okolje in prostor Občine Trzin. Občina je dejansko stanje okoli otoka za odpadke le delno pojasnila:

»Na južnem delu predlagane rešitve je tudi sicer že asfaltirana klančina na zadnjem oz. prvem parkiranem mestu v vrsti, ki služi za prevoz posod za odpadke.«

Res je, obstaja prestrma klančina, dolga 0,2 m namesto vsaj 1,3 m, vendar niti invalid na vozičku niti delavci JKP PRODNIK ne znajo leteti s ceste preko parkiranega avta do otoka za velike zabojnike za smeti.

JKP PRODNIK ne more z otoka z zabojniki neovirano pripeljati zabojnike do njihovega vozila za odvoz smeti.

Občina Trzin od leta 2005 do danes še ni naredila ničesar, da bi JKP PRODNIKU in invalidu na vozičku zagotovila neoviran dostop do zabojnikov za smeti. Lahko bi začasno izbrisala zadnje oz. prvo parkirno mesto in z znakom za prepoved parkiranja na steni otoka za zabojnike in s cvetličnim koritom na tem parkirnem mestu preprečila parkiranje. Mimo tega otoka za odpadke bi lahko naredili kolesarsko stezo do šolskega parkirišča, kar bi lahko koristile tudi mamice z otroškimi vozički in invalidi v vozičku.

Takšne rešitve občina zavrača in še vedno išče dokončno rešitev »premišljeno in odgovorno«, do kdaj???

5.2. Podpisniki Sporazuma iz leta 1999 o izgradnji Centra T-3 Trzin, župan Tone Peršak za Občino Trzin in g. Radoš Lipanje, glavni direktor Kraškega zidarja d.d., bi morali upoštevati pri gradnji objektov v T-3 zakonodajo in pojasnilo Urada za informiranje, ki je na javno vprašanje z dne 01.07.2001, **kako se ob gradnji novih objektov upoštevajo predpisi glede arhitektonskih (grajenih) ovir**, posredoval odgovor Ministrstva za okolje in prostor z dne 26.02.2002:

Z zakonom o graditvi objektov (ZGO, Ur. l. SRS, št. 34/84 in 29/86, Ur. l. RS, št. 59/96, 45/99 in 52/00), je med drugim tudi določeno, da **morajo novi objekti v javni rabi, poleg izpolnjevanja bistvenih zahtev trdnosti in stabilnosti, varnosti pred požarom, higijenske, zdravstvene in okoljevarstvene zaščite, varne uporabe, zaščite pred hrupom, varčevanja z energijo in toplotne zaščite, zagotavljanje funkcionalno oviranim osebam dostop, vstop in uporabo brez grajenih ovir, ter da morajo takšno zahtevo pri novih stanovanjskih zgradbah z več kot desetimi stanovanji izpolnjevati najmanj ena desetina stanovanj ter skupni prostori (8b. člen ZGO).**

Neupoštevanje navedene zakonske določbe pa je v 95. členu

ZGO opredeljeno kot prekršek. Z denarno kaznijo od 900.000 do 1.200.000 tolarjev se namreč za prekršek kaznuje projektivno podjetje, če pri izdelavi projektne dokumentacije ne upošteva prej citirane zakonske določbe.

Ker pa se objekt ne sme zgraditi drugače, kot je to določeno s tisto projektno dokumentacijo, na podlagi katere se izda gradbeno dovoljenje (PGD projekt), po končani gradnji pa je potrebno s tehničnim pregledom med drugim tudi preveriti, ali je objekt izveden v skladu z gradbenim dovoljenjem (prva alineja 70. člena), v nasprotnem primeru pa zanj ni dovoljeno izdati uporabnega dovoljenja; **vse navedeno pomeni, da bi se morali že v preteklosti vsi novi objekti v javni rabi graditi brez t.i. arhitektonskih ovir.**

Brez ovir pa morajo biti seveda tudi vsi objekti, namenjeni javni rabi, ki se gradijo na novo, saj se v nasprotnem primeru ne smejo dati v uporabo. ZGO namreč v 8. členu jasno določa, da se zgrajeni objekt lahko začne uporabljati šele, ko je zanj izdano uporabno dovoljenje, 3. točka njegovega 91. člena pa daje pooblastilo inšpektorju za graditev, da prepove uporabo objekta, ki se uporablja brez uporabnega dovoljenja.

V tej zvezi velja še dodati, da je že od sredine osemdesetih let v Sloveniji veljal ustrezen podzakonski akt - pravilnik o projektiranju brez arhitektonskih ovir (Uradni list SRS, št. 48/87), ki so ga bili dolžni spoštovati vsi projektanti, in da je bil ta pravilnik koncem leta 1999 nadomeščen z novim, posodobljenim predpisom, ki ga je izdal minister za okolje in prostor, to je pravilnik o zahtevah za projektiranje objektov brez grajenih ovir (Ur. l. RS, št. 92/99).

Novi pravilnik določa zahteve za projektiranje stanovanjskih objektov, poslovnih objektov in objektov družbenega standarda, ki morajo biti izpolnjeni, da se funkcionalno oviranim osebam omogoči samostojen in varen dostop do objekta, vstop v objekt ter dostop in uporaba vseh tistih prostorov v objektu, ki so namenjeni javni rabi.

Ker pa se po določbah ZGO za objekt štejejo tudi urejene prometne površine, torej tudi pločniki, ploščadi, trgi in podobne javne površine, to pomeni, da morajo biti brez ovir zgrajene tudi takšne površine.

Pojasnjujemo pa tudi, da so projektanti dolžni upoštevati ta pravilnik tudi pri rekonstrukcijah oziroma obnovah, saj je z njim določeno, da se njegove določbe uporabljajo tudi pri projektiranju rekonstrukcij že zgrajenih objektov oziroma prenovi starih mestnih jeder, če so dane tehnične možnosti za njihovo izvedbo in upoštevani pogoji varstva kulturne dediščine.

Vir: <http://www.slonep.net/subareas.html?lev0=1&lev1=5&lev2=51&view=vprasanja&direct=312&arhiv>

Že 5 let moram kot težek bolnik in invalid na vozičku namesto po najkrajši poti po pločniku mimo šole do Pšate z invalidskim vozičkom do gasilskega doma in po Mengeški cesti do šole ali po Ljubljanski cesti do Gregčevega mostu in po Cesti Za hribom preko mosta na Pšati. Do kdaj mi bo kratena pravica do dostopa na javne površine? Ali se bom res moral obrniti na Inšpektorat RS za okolje in prostor?

Laslo Reškovič

Otvoritev prenovljene telovadnice

Telovadnica pri osnovni šoli Trzin je bila zgrajena skupaj s celotnim šolskim objektom leta 1985. Meri 466 m² in je poleg pokritih teniških igrišč v Taubi centru edina pokrita športna površina v naši občini. Do zdaj so v telovadnici občasno opravljali razna manjša obnovitvena in vzdrževalna dela, v letu 2005 pa so ob popravilu strehe ugotovili, da telovadnica nima ustreznega prezračevanja. Ob izgradnji prizidka k šoli so ustrezno uredili tudi prezračevanje, vendar je zaradi zadrževanja vlage v prostoru začela trohneti iverica, ki je bila podlaga plastičnemu podu. Obnova je bila nujna, saj je bilo potrebno zagotoviti varno in kakovostno rabo telovadnice, ob tem pa znižati stroške njenega vzdrževanja zaradi občasnih manjših popravil. Potrebno je bilo zagotoviti tudi nemoteno izvajanje obveznega programa športne vzgoje v šoli pa tudi možnosti za uresničevanje športnih programov nekaterih trzinskih društev in tudi rekreacije krajanov.

Na šoli smo razmišljali o dveh možnostih, ali da nadaljujemo z občasnimi popravili ali pa da se odločimo za celovito zamenjavo poda z novim materialom. Prva možnost ni bila smotrna, saj tudi občasna popravila v zadnjem obdobju niso mogla zaustaviti propadanja iverne podlage, in je bila že vprašljiva varnost in tudi kakovost uporabe telovadnice. Ko smo razmišljali o dražji možnosti, pa smo se morali odločiti, ali naj v telovadnici položimo plastični pod ali klasični parket. Tako glede cene kot potreb vseh uporabnikov telovadnice je prevladala odločitev za položitev klasičnega parketa. Z javnim razpisom smo za izvedbo del izbrali podjetje Fingar d.o.o. iz Rogaške Slatine, nadzor nad deli pa je prevzel Razvojni zavod Trzin. Mojstri so z deli začeli 16. junija, ko so najprej odstranili stari pod, zamenjavo podlage pa so zaključili 29. julija. Cela naložba, vključno z nadzorom, je stala 54.463 €, denar pa so zagotovili: Občina Trzin 32.263,73 €, Fundacija za šport 13.000,00 € in Ministrstvo za šport 9.200,00 €.

Menimo, da prenovljena telovadnica zdaj bolje služi svojemu namenu, če bomo nanjo pazili, pa bo lahko šoli in kraju služila še mnogo let.

Prenovljeno telovadnico smo slavnostno predali namenu v četrtek, 16. oktobra. Ob tej priložnosti smo pripravili športno zabavno prireditev, ki so si jo poleg predstavnikov šole ogledali tudi župan občine Trzin Anton Peršak in drugi vidni predstavniki trzinskega družbenega in športnega življenja. Po slavnostnih govorih ravnateljice Helene Mazi Golob in župana trzinske občine g. Peršaka so nastopile učenke trzinske šole, članice skupine Hip Hop, nato pa so se učitelji, učenci in starši pomerili v košarki in odbojki. Med premori so svoje veščine prikazali člani karate skupine Karate kluba Atom, mladi gimnastiki in plesalci plesne šole Miki.

Ravnateljica Helena Mazi Golob in Miro Štebe

Zaključek kolesarske akcije »S kolesom na Dobeno«

V soboto, 25. oktobra, sta Športno društvo Skirca in Kmečki turizem Blaž na Zgornjem Dobenu pripravila zaključno prireditev kolesarske akcije S kolesom na Dobeno. V akcijo je bilo od 20. aprila do 30. septembra 2008 vključenih 56 kolesarjev in pohodnikov. Vsi skupaj so v letu 2008 opravili 1402 vzponov, kar v povprečju pomeni 21 vzponov na kolesarja. V moški konkurenci je zmagovalec postal Pavle Klemenčič, ki je zbral 120 vzponov, v ženski konkurenci sta zmagali Angelca Vajngerl in Mojca Kanduscher s 30 vzponi. Na prireditvi smo podelili 22 zlatih medalj (30 vzponov in več), 11 srebrnih medalj (od 20 do 29 vzponov) in 21 bronastih medalj (od 10 do 19 vzponov). Vsak udeleženec je dobil zaslužen

medaljo, spominsko majico, praktično nagrado in kosilo. Praktične nagrade so pripravili: podjetje Redline d.o.o., Coca cola, podjetje Akrol, kolesarska trgovina Erdani šport, podjetje Lagoja d.o.o. in Kmečki turizem Blaž.

Vsem sodelujočim se iskreno zahvaljujem za zaupanje in sodelovanje, hkrati pa vas vabim, da tudi drugo leto obiščete vas Zgornje Dobeno (gostilno Blaž), kjer vas bo ob lepem vremenu očarala prijetna okolica in lep razgled na domžalsko-mengeško ravnino in zasavske planine v ozadju. Pri kmečkem turizmu Blaž lahko posedite v prijetnem okolju, se osvežite s pijačo in podkrepite z domačo hrano.

REZULTATI: Zlati kolesarji leta 2009

	Ime In Priimek	vzponi
1	Paule Klemenčič	120
2	Andrej Škofic	100
3	Bogdan Potokar	60
	Miha Račič	60
5	Igor Koselj	58
6	Robert Pančur	34
	Mitja Resnik	34
8	Tomaž Mesar	31
9	Janez Burger	30
	Blaž Zalar	30
	Tim Podlogar	30
	Darij Burgar	30
	Matija Osolin	30
	Anton Kovačič	30
	Jože Brodar	30
	Silvo Maslej	30
	Fedja Beader	30
	Jure Pejanovič	30
	Vinko Hribernik	30
	Angelca Vajngerl	30
	Mojca Kanduscher	30
	Tomaž Močnik	30

Se vidimo aprila 2009, ko začnemo z novo kolesarsko in pohodniško akcijo.

Jani Muha
Predsednik ŠD Skirca

Ula Dremel državna prvakinja v orientacijskem teku

Orientacijski tek je šport, ki poteka v naravi in od tekmovalca zahteva poleg hitrega teka tudi dobro orientiranje s pomočjo posebne zemljevida in kompasa. Cilj tekmovanja je najti vse kontrolne točke in preteči postavljeno progo v najkrajšem času.

Tudi letos je Zveza za šport otrok in mladine Slovenije in Orientacijska zveza Slovenije organizirala državno prvenstvo v orientacijskem teku za osnovne in srednje šole. Tekmovanje je 7.11. potekalo v Slovenj Gradcu. Kljub težkim razmeram za tekmovanje (dež, blato) se ga je udeležilo več kot 150 tekmovalcev osnovnih in srednjih šol iz vse Slovenije. OŠ Trzin so letos zastopali trije tekmovalci. Klemen in Nejc Verbovšek sta v svoji kategoriji osvojila solidno 17. oz. 41. mesto izmed več kot 60 tekmovalcev. Odlično pa je tekmovala Ula Dremel, ki je v kategoriji deklic osnovne šole, v kateri je tekmovalo 54 deklic, osvojila prvo mesto in s tem naslov državne prvakinja. Ula je tako dopolnila svojo zbirko medalj iz državnih tekmovanj, saj je v preteklih letih že osvojila enkrat prvo in dvakrat drugo mesto.

Ula Dremel je učenka 9.a razreda Osnovne šole Trzin. Je odlična učenka in vsestranska športnica. Pri ŽKK Domžale trenira košarko,

pri OK Trzin orientacijski tek, prosti čas pa rada preživi skupaj s taborniki.

Bojan Dremel

V tajništvu se srečujejo vsi ...

Tokrat je bila na pogovor povabljena simpatična, vedno dobrovoljno razpoložena Mimi Birk, ki že dobra tri desetletja opravlja delo tajnice v trzinski osnovni šoli. Z Mimi se srečajo skoraj vsi obiskovalci šole; rada jim pomaga in svetuje. Tudi zaradi nje je trzinska šola bolj prijazna in bolj odprta tudi drugim ljudem.

O svoji mladosti je povedala:

Preživela sem jo v Loki pri Mengšu. Bili smo delavska družina, zato smo živeli zelo skromno. Oče je želel, da se po končani osnovni šoli čim prej zaposlim. Bila sem najstarejša od treh sester. Razredničarka 8. razreda, Majda Ipavec, in ravnatelj OŠ Mengeš, Roman Maligoj, sta mi pomagala pri pridobitvi republiške štipendije, zato sem se lahko vpisala na Upravno-administrativno šolo in jo uspešno zaključila. Moja velika želja je sicer bila postati učiteljica slovenščine, a je bil študij predolg.

Kako da ste začeli svojo poklicno kariero kot tajnica in ste ostali na tem delovnem mestu do danes?

Delo tajnice z veseljem opravljam že 33. leto. Deset let sem bila zaposlena na Zvezi sindikatov Slovenije, kjer sem dobila bogate izkušnje. Tajniških del nisem opravljala samo v pisarni. Delo je večkrat potekalo na terenu (pisanje po magnetogramu na raznih posvetih, sestankih izven Ljubljane). Po nareku sem pisala tudi na kongresu Zveze sindikatov Jugoslavije, klubu samoupravljalcev Jugoslavije. Potem sem se poročila, po porodniškem dopustu pa sem se v mesecu decembru 1985 zaposlila na OŠ Trzin kot tajnica šole.

Po najnovejši zakonodaji niste več tajnica temveč poslovna sekretarka. Je tako?

Ne glede na to, kakšen je naziv mojega delovnega mesta, moram povedati, da je moje delo zelo raznoliko in odgovorno. Opravljam vsa kadrovska dela za šolo in enoto vrtec: od razpisov, sprejemov vlog, izdaje sklepov, predlogov pogodb, odgovorov nesprejetim delavcem do prijav delavcev, in še bi lahko naštevala. Trenutno je zaposlenih 88 delavcev. Veliko je telefonskih pogovorov, sprejemov strank, pisanja zapisnikov raznih organov. V veliko pomoč mi je stenografija, ki jo še sedaj uporabljam.

Verjetno je osemurni delavnik pogosto prekratek!

Res je. Vsak dan dobi šola zajeten kup pošte, ki jo je potrebno vpisati v delovodnik in jo razdeliti v rešitev ustreznim delavcem šole.

Tudi računov ne manjka; te je potrebno vpisati v vpisnik prejetih faktur in jih opremiti s temeljnicami in dobavnicami. Pripravljam tudi vse potrebno za obračun stroškov učencev (dodatna kosila v tekočem mesecu, stroški za športne, tehnične, naravoslovne dni, interesne dejavnosti itd.) in podatke za osebne dohodke (obračun prehrane, prevoznih stroškov, kilometrine, dnevnic, terenski dodatek ipd.) Naročam pisarniški material, avtobusne prevoze. V delokrog tajnice sodi tudi kuhanje kave in strežba gostov.

Poleg vsega pa verjetno tudi odzivanje na telefonske klice pri taki dinamiki dela ni zanemarljivo?

Vsak dan je res veliko klicev. Na veliko vprašanj lahko sama odgovorim. Če ne znam ali ne morem, pa stranko usmerim k osebi, ki zna rešiti določen problem. Večkrat me obiščejo tudi učenci, ki potrebujejo pomoč. Eni želijo kuponček za kosilo, drugi so pozabili ključ od garderobe in, seveda, učitelji jih usmerijo v tajništvo tudi, kadar potrebujejo kopije delovnih listov, dnevnik, pisarniški material. Vse to tudi zahteva svoj čas.

Prepričana sem, da morate imeti kar veliko energije in dobre volje za obvladovanje vaše delovne dinamike. Tudi sama sem bila pri vas vedno deležna lepega, odkritega in sproščenega odnosa.

Trudim se in poskušam biti prijazna tako z delavci, učenci in starši ter vsemi drugimi obiskovalci šole. Upam, da mi to uspeva, če pa se kdaj zgodi, da imam »slab« dan, pa naj mi bo oproščeno. Nameram nikomur nočem nič slabega.

Problemov, da bi vam delovni dnevi tekli počasi, verjetno res nimate?

Ne, to pa res ne. Vsak dan mi še prehitro mine, ponavadi mi časa zmanjkuje, še posebej ob dejstvu, da rada ustrezem vsem in vsakomur, ki me »potrebuje«, in da se dobro razumem z vsemi člani kolektiva. Ob vsem že povedanem bi rada poudarila, da mi je bil ves čas mojega službovanja na tej šoli šef Franc Brečko, s katerim sem se dobro razumela. Ob njegovi letošnji upokojitvi pa ga je zamenjala ravnateljica Helena Mazi Golob. Tudi z njo se dobro razumem. Delo opravljam vestno in odgovorno, saj mi ni vseeno, kakšno ime in poslanstvo nosi naša šola. Sem del nje, in to želim ostati do upokojitve; upam in želim, da jo bom zdrava dočakala v »moji, naši« trzinski šoli.

Tajništvo je prostor, kjer se vsi srečujejo in kjer se vedno nekaj dogaja...

Res je pestro. V svojem delovnem prostoru – tajništvu – se resnično srečujem z vsemi mogočimi ljudmi, željami, potrebami po različni pomoči, nasvetu, rešitvi, skratka po najrazličnejši, pa čeprav še tako majhni uslugi... eno z drugim pa je hitro veliko, včasih tudi preveč. A do sedaj sem zmogla, upam, da bom tudi v bodoče. Živim in razmišljam – dobro se z dobrim vrača!

Tudi po tem pogovoru lahko rečem, da je Mimi res »duša šole« in da ji lahko le želimo, da bi še naprej tako kakovostno, prijazno in optimistično opravljala svoje poslanstvo.

Meta Železnik

Naravoslovni dan: Dober tek

V sredo, 22. 10. 2008, smo imeli Sončki naravoslovni dan z naslovom Dober tek. V šolo smo prinesli predpasnike in obilo dobre volje, učiteljici in gospa Tjaša Pavček pa so nam pripravile delavnice,

kjer smo se izkazali kot pravi kuharski mojstri.

Gospa Pavček nam je pomagala pripraviti mandljev in lešnikov napitek, spekli pa smo tudi čokoladne in bananine muffine.

Z učiteljico Zvonko smo pripravili pogrinjke, z učiteljico Nancy pa smo naredili limonado.

Naravoslovni dan je bil zelo zabaven, pa tudi naučili smo se veliko. Zvedeli smo, da sta hrana in voda potrebni za rast, razvoj in zdravje. Naučili smo se pripraviti preprosto jed in napitke iz različnih sestavin. Ugotovili smo, da imata jed in pijača, ki jo pripravimo z mešanjem različnih živil, drugačen okus in vonj kot sestavine. Naučili smo se, da se je za delo treba pripraviti. Utrdili smo znanje, kako pomembna je voda za naše življenje, saj jo potrebujemo za higieno, pranje živil in posode, za kuhanje in pitje, na koncu pa smo z vodo tudi počistili.

Po kuharskem ustvarjanju smo sedli za lepo pripravljene mize ter se posladkali z muffini in napitki.

Še vedno se nam cedijo sline, ko pomislimo na slastno pojedino.

Gospo Tjaši Pavček se zahvaljujemo, ker si je vzela čas za nas in nas naučila, da je lahko zdravo tudi dobro.

Sončki ter učiteljici Zvonka in Nancy

Projekt Objem

V **Društvu prijateljev mladine Trzin** sodelujemo v okviru programa Finančnega mehanizma EGP in Norveškega finančnega mehanizma – Sklada za nevladne in neprofitne organizacije kot partnerji v projektu **OBJEM – pomoč družini v vzgojnem procesu**.

Projekt OBJEM naslavlja družine, ki imajo različne težave v vzgojnem in izobraževalnem procesu, ki se ponavadi odražajo in prepoznavajo preko otrok oziroma njihovega neuspeha v okviru izobraževalnega sistema, problematičnega vedenja, zlorabe drog, osebnostnih problemov v občutljivih življenjskih obdobjih in drugo. Poseben poudarek bo dodan družinam z nizkim socialnim statusom in nižjo izobrazbeno ravnijo staršev ter družinam z otrokom s posebnimi potrebami, s čimer se bodo izenačevale in izboljšale možnosti za dostop, vključevanje in napredovanje v okviru rednega izobraževanja.

S projektom bomo zagotovili možnost podpore za starše in otroke v ranljivih družinah v obliki različnih svetovalnih aktivnosti, oblikovanja skupin za samopomoč in testiranja novih metod dela s ciljno skupino.

SPLOŠNI CILJI

- izboljšanje učnega in razvojnega okolja za otroke in mladino
- izboljšanje standardov v ustanovah za izobraževanje in usposabljanje otrok
- izenačevanje možnosti za socialni razvoj otrok in staršev v inštitucijah družine

UKREPI za izboljšanje komunikacijskih veščin vseh članov družine, spodbujanje medsebojnega razumevanja in učenja, medgeneracijskega dialoga in povezovanja družine z inštitucijami izobraževanja, v katere se vključuje otrok ali mladostnik iz družinske skupnosti.

Vsebinske projektne aktivnosti se bodo pričele izvajati v mesecu novembru 2008, zato vas **VLJUDNO VABIMO, DA SE NAM PRIDRUŽITE PRI BREZPLAČNIH PREDAVANJIH IN INDIVIDUALNIH SVETOVANJIH**.

Prvo predavanje bo v OŠ TRZIN (v avli šole)

- Datum in ura: 13. 11. 2008 od 16. do 17. 30
- Tema predavanja: **JAZ IN TI KOMUNIKACIJE V DRUŽINAH (vzroki, posledice, boljše rešitve)**
- Predavatelj: Tatjana Brank Pečko, univ. dipl. soc.

Drugo predavanje bo V CENTRU IVANA HRIBARJA (DVORANA MARJANCE RUČIGA), Ljubljanska 2 F, Trzin

- Datum in ura: 25. 11. 2008 od 18. do 19. 30
- Tema predavanja: **UČITI SEBE IN SVOJE OTROKE SREČE (različna pojmovanja sreče; ni lahko najti sreče v sebi, je pa pogoj, da smo srečni...)**
- Predavatelj: Tatjana Brank Pečko, univ. dipl. soc.

REDNI TERMIN BREZPLAČNEGA INDIVIDUALNEGA SVETOVANJA ZA DRUŽINE

- KJE? v prostorih STARE OBČINE TRZIN, Mengeška 22, vhod iz glavne ceste
- KDAJ? VSAK ČETRTEK OD 18. DO 19. 30 URE
- PRIČETEK: v četrtek, 20. 11. 2008 ob 18. uri
- **Vabljen je cela družina, lahko tudi samo starši ali posamezni družinski člani!**
- Zaželeno predhodno naročanje na tel. 041 291-245 ali po elektronski pošti na: tatjanabrak@gmail.com, sasa.poljak1@guest.arnes.si

Živahne »krompirjeve« počitnice Počitniške ustvarjalne delavnice DPM

Tudi letos so prizadevne članice **Društva prijateljev mladine Trzin** v času »krompirjevih« počitnic in v sodelovanju s trzinsko knjižnico ter šolo organizirale ustvarjalne delavnice. Tokrat je bila udeležba presenetljivo številna. Po posameznih dejavnostih je sodelovalo od 8 do 23 učencev.

Najodmevnejša je bila **slastičarska** delavnica, saj je bilo v njej aktivnih prvič 21, drugič pa 23 učencev, in kar je še posebej razveseljivo, prvič so bili prisotni tudi učenci druge in tretje triade. Rezultati dela so bili prizadevnost, zadovoljstvo in pa seveda na zaključku uživanje slastnih pečenih dobrot, ki so jih lahko pokusili tudi prisotni starši, bratje, sestrice, dedki, babice...Vsi so dobili tudi recepte, da se bodo v pridobljenih spretnostih preizkusili tudi doma.

Likovna delavnica se je že povsem »prijela«. Tudi v to skupino jih je prišlo več, kot je bilo prijavljenih, prvič je z voščenkami v batik tehniki ustvarjalo 18 otrok, drugič pa jih je iz gline oblikovalo 12.

Na **srečanje s knjižničarko** in pogovor o najbolj priljubljenih knjigah je od 8 prijavljenih prišlo 7 mladih bralcev. Reševali so knjižno

uganko meseca in sodelovali pri projektu – **PREBRALI SO, SVE-TUJEJO TI** – . Najmlajši so povedali, da najraje poslušajo, kadar jim berejo mamice o vilah, o povodnem možu, o mamicah...Malo večji, že bolj vešč bralci, pa so sami prebrali Zgodbe o čarovnici Lili in o Francu. Pred odhodom domov so si izposodili knjige, in to iz posebne skupine – **KNJIGOLJUBCI IZ TRZINA** – ter sklenili, da se kmalu spet srečajo.

V **športno-rekreativni delavnici** se je zbralo prvič 11 otrok, drugič pa le 4 od 8 prijavljenih. Računajoč na številčno ustrežno udeležbo (najmanj 7), je bila aktivnost izvedena kljub premajhni udeležbi, ker je bilo prepozno za odpoved. Igrali so med otroki zelo priljubljeno igro med dvema ognjema, razne štafetne igre in igre lovljenja.

V zadovoljstvo vseh, tako organizatorjev kot tudi izvajalcev in udeležencev, je razveseljivo dejstvo, da je interes po aktivnem preživljanju prostega časa vedno večji. Morda bi bili rezultati še spodbudnejši, če bi se v neposredno sodelovanje pri snovanju in uresničevanju programa vključili starši.

Meta Železnik

Vedno kaj novega ...

V **mesecu oktobru** je potekala v knjižnici povsem drugačna oblika druženja – **računalniška delavnica**. Ker so na razpolago le štirje računalniki, so bile temu primerno tudi skupine majhne. Z osnovami in najrazličnejšimi možnostmi **brskanja po internetu** je udeležence iz starostne skupine tretjega življenjskega obdobja »spretno« vodila mentorica Tinca. Izkazalo se je, da je interes velik. Aktivnost je potekala v okviru projekta **INFORMACIJSKO IZOBRAŽEVANJE**.

Mladi bralci radi in redno nadaljujejo z **reševanjem knjižnih ugank**. Tokrat je bila izžrebana Laura A. Vlahovič. Čaka jo lepa knjižna nagrada.

V okviru **počitniških aktivnosti** je bila v knjižnici tudi **bralna delavnica**.

Z rednimi tedenskimi srečanji so s pravljíčarko Milico »zaživele« **pravljíčne urice**. Žal so prostorski pogoji premajhni, saj bi pravljíč-

nih vedoželjnežev in poslušalcev rado prišlo še veliko več.

V **knjižni klepetalnici** je knjižničarka Majda opravila **izbor knjig**, ki jih bodo v določenem času **prebrale vse** prisotne **bralke**, ob zaključku pa bo **sledil pogovor o vsebini in avtorjih**.

Med novostmi na knjižni polici sta **najbolj priljubljeni deli Tek za zmajem in Tisoč veličastnih sonc**, ki ju je napisal Hosseini Khaled.

Knjige so v mesecu oktobru **darovali**: Nikolič Katarina, Komatar Irena, Muhar Alojz, Klep Igor, Strmčnik Stanko in Voglar Anica.

Meta Železnik

Gospe bučke in gospodje bučkoni ...

Pod spretnimi prstki najmlajših, malo starejših in celo družine ter v družbi nekaterih prizadevnih staršev so se 23. oktobra pred Barco od 11. ure dalje živo rumene buče spreminjale v »gospe BUČKE in gopode BUČKONE«. Res, prisotnim ustvarjalcem, bilo jih je kar devetnajst, ni manjkalo domišljije. Iz najrazličnejšega materiala: gumbov, usnja, volne, blaga, rafije, makaronov, čipk, krzna...so nastale prave mojstrovine. Zatopljeni v delo se niso pustili zmotiti niti čarovnici GROZNIMUNDI, ki jih je mimo-

grede obiskala.

Tričlanska komisija je imela težko nalogo. Ni bilo lahko izmed vseh dobrih izbrati najboljše. Vendar jim je kljub temu, ob natančnem točkovanju, uspelo izbrati tri najboljše, najbolj izvirne izdelke, ki so bili nagrajeni s praktičnimi in sladkimi nagradami. Vsi prisotni so bili zadovoljni, upamo, da tudi organizator, zato se že letos veselimo prihodnjega srečanja!

Meta Ž.

ŠK Domžale: Brucovanje je bilo prava uspešnica

V prvem delu novembra je Študentski klub Domžale organiziral že šestnajsto brucovanje za še zelene študente in študentke celotne domžalske regije. Hala komunalnega centra je bila nabito polna in je utripala v poletnih ritmih vedno pozitivnih Kingstonov, se šibila pod težo nekaj ducatov bogatih nagrad, razigrana družina pa je seveda popeljala bruce in brucke v pravo študentsko življenje. Bilo je res noro!

Petek, 7. november, se bo zagotovo zasilal v spomin mariskatere mladenke in mladeniča kot super zabava na domačem pragu, s starimi prijatelji, ob rujni kapljici in sproščnem vzdušju vedno zabavnih Kingstonov in migajočih house ritmih, ki so jih za nekaj stoglavo množico popeljali v res odbito dober žur. Domžale so se po nekajletnem zatišju spet zbudile in zaživele v svoji polni podobi. Bil je že skrajni čas, saj je mesto nujno potrebovalo malo dramila. Nujno so si morale pokazati, da še vedno zmorejo, da lahko, da je žur v Domžalah lahko (in je!) tista prava zabava tu in tam!

Seveda pa so že sami Kingstoni sinonim za uspešen študentski žur, saj zabavajo tako absolvent(k)e, kot tudi bruc(k)e in nasploh vso študentarijo! In seveda tudi ostalo publiko, željno dobre zabave. Prav tako je s house ritmi, ki v dobri družbi vedno zama-

jejo še tako okorne boke in poženejo kri po žilah. Tudi bogate nagrade delujejo zelo stimulatивно, kar se je pokazalo na odru ob nalogah za osvojitve Collegiumovih nagrad, pa žgečkljivih nagrad Eroticno.Com in vedno uporabnih nagrad Heliosa. Tudi vedno zadet srečelov, ki se je letos šibil pod težo 300 polnih vrečk, je bil do polnoči že izropan, obiskovalcem in obiskovalkam pa so mini nagrade zanimivo koristile. Če te zanimajo konkretnejši prikazi, si le poglej našo spletno stran www.studentski-klub.si in najdi zanimive fotke celega večera, če si bil/a tam, pa boš zagotovo našel/našla tudi sebe! Omenjena spletna stran te tudi ažurno obvešča o vseh študentskih zadevah na domačih tleh! Če jo počekiraš tu in tam, ti ne bo prav nič škodilo, kvečjemu naspro-

tno. Študentski klub Domžale ti ponuja tudi premnoge druge možnosti preživljanja prostega časa, po cenah, primernih za še tako stereotipen študentski žep.

Ne nazadnje pa naj se dotaknem krsta brucev in bruck, ki so ob prihodu dobili brezplačno majčko Bruc 08, s katero so se potem aktivno udeležili ceremonije, bolj poznane pod imenom krst brucev (in bruck). Letos so se bruci izkazali več kot vredni študentske titule, saj so pogumno in z glavo prebrodili vse težke preizkušnje, ki so jih čakale. Seveda ni manjkala tudi zaprisega brucev in bruck, da bodo pravi študenti, ki se zavedajo vseh študentskih pravil, nalog, obveznosti in tudi pravic!

Torej, Brucovanje 08 je bilo prava uspešnica, vse do pol tretje ure jutraj se je množica pozibavala in prepevala na ves glas, ko pa je ob pol treh vseeno glasba ugasnila, se je zgodil še veliki finale in množica je popokala malo morje balonov, ki so skozi ves večer krasili Halo komunalnega centra in jo delali še bolj prijazno. Drugo leto se zagotovo spet vidimo! Do takrat pa bodite v cvetju, pridno polnite možgančke in opazujte svet okoli sebe! Le-ta ponuja toliko... in še več! :)

Se vidimo!

Ana Strnad

Humanitarnost združuje Lions kljub Domžale pomagal Belemu obroču

V prostorih Knjižnice Domžale je domžalski Lions klub pripravil pogovor z gospo Vlasto Nussdorfer, na katerem je predstavila svojo četrto knjigo, Abeceda življenja. Gospa Vlasta Nussdorfer se na svoji poklicni poti na Vrhovnem državnem tožilstvu kot višja državna tožilka v Ljubljani vsakodnevno srečuje z mladoletnimi žrtvami in njihovimi usodami. Želja pomagati nemočnim in z nasiljem zaznamovanim jo je privedla do odločitve, da je pred petimi leti

ustanovila Beli obroč Slovenije, društvo za pomoč žrtvam kaznivih dejanj.

Izkupiček knjige Abeceda življenja je v celoti namenjen štipendiranju treh študentov oziroma študentk pravne fakultete, ki so bili žrtve nasilja v družini. Prav tako je bil ves izkupiček od prodaje prvih dveh knjig, Naše deklice z vžigalicami, Naši dečki z ulice, namenjen žrtvam nasilja. Tretja knjiga Vrednote na odru življenja pa gre v sklad HIPOKRAT za kostni mozeg.

Koliko energije in volje je potrebno, da neskončno nesrečnim žrtvam zopet pričaramo nasmeh in jih vzpodbudimo k novim ciljem na njihovi življenjski poti, ve gospa Vlasta, ki ni le avtorica, temveč svoje knjige tudi predstavlja po državi. Prepričana

je, da je njeno poslanstvo pomagati; vsi, ki smo prisostvovali predstavitvi v Domžalah, lahko trdimo, da to dela z veseljem in predanostjo.

V imenu Lions kluba Domžale je njihov predsednik Boštjan Pavlič izročil kot pomoč ček za 500 evrov mamici z dvema otrokoma.

Ne zatiskejmo si oči pred nasiljem, zlasti ne v družini, ki je otrokovo edino zatočišče, in v prihajajočih dneh preberimo ali podarimo katero izmed zgoraj omenjenih knjig.

Ob naslednji knjigi gospe Vlaste Nussdorfer, ki jo že piše, pa se zopet srečamo v domžalski knjižnici.

V. K.

Prva zmaga za Trzince

KK UTRIP TRZIN : KK ŽIRI 99 :81 (29:20) (21:22) (21:23) (28:16)

Prvi koš prve tekme sezone so dosegli gostje, ki so tekmo začeli izredno motivirano. Takoj so domačini vrnili s trojko in napovedana je bila borbena in izenačena tekma. Domači so sicer celo tekmo vodili in v polčas odšli z osmimi točkami prednosti, saj je Pevc pri domačih zadel v zadnji sekundi. Drugi polčas so s trojko začeli gostje in v sedemindvajseti minuti prišli na tri točke razlike, vendar so domači preko Novaka in uspešnim izvajanjem prostih metov ponovno pobegnili na 11 točk. Bolje so četrtino zaključili gostje in tekma je bila zadnjo četrtino ponovno odprta s šestimi točkami prednosti za domače. Zadnjo četrtino so domači odigrali rutinirano in popolnoma nadigrali nasprotnika, tako je bil končni rezultat 99:81; visoka razlika, čeprav je bila tekma izenačena. Na

tekmi je bilo zanimivo spremljati proste mete: domači so jih metali 30:19, gostje pa 36:18.

Strelci:

Utrip Trzin:

Polanc 19 (6:5) /2/, Drekonja 2, Pogačar 2, Novak 22 (6:5) /3/, Stadler 6 (1:0), Popovič 2 (2:2), Bečaj (2:0), Pevc 21 (4:3), Podgoršek 7 (9:4) /1/, Šerčer 17 /3/

Žiri:

Rupnik 12, Mlinar 9 (2:1), Jenko 4 (4:1) /1/, Peternelj 12 (14:7) /1/, Sedej 9 (4:2) /1/, Padoval (2:0), Erznožnik 25 (4:4) /5/, Oblak 3 (2:1), Govekar 6 (4:2)

Matjaž Erčulj

V Trzinu eno najpomembnejših letošnjih tekmovanj v orientaciji

Člani Orientacijskega kluba Trzin smo v nedeljo, 19.10.2008, organizirali mednarodno tekmovanje v orientacijskem teku, imenovano Jesensko orientacijsko srečanje. Tekmovanje je štel za Slovensko orientacijsko ligo, kar pomeni, da je Jesensko orientacijsko srečanje, poleg državnih prvenstev, eno izmed sedmih najpomembnejših tekmovanj v Sloveniji.

Tekmovalni center s ciljnim prostorom je bil pri koči ob smučišču Dolga dolina, nedaleč od Trzina in gradu Jablje. Vsak tekmovalec si je glede na starost, spol in izkušnje lahko izbral sebi primerno kategorijo. Proge so bile srednjih dolžin, kar pomeni, da so najmlajši tekmovali na 1800 m in najbolj izkušeni orientacisti na 4100 m dolgi progi, kjer so po okoliškem gozdu morali s pomočjo karte in kompasa samostojno izbirati svojo pot od starta do cilja, mimo vseh kontrolnih točk. Poleg tega je bila pripravljena tudi posebna karta in proga za najmlajše kot tudi za začetnike in družine.

Jesensko orientacijsko srečanje je tradicionalno tekmovanje, ki ga trzinski orientacisti organizirajo vsako jesen že od svoje ustanovitve dalje. Tokrat je bilo to že četrto tekmovanje, ki postaja iz leta v leto večje. Udeležilo se ga je 257 tekmovalcev. Največ jih je prišlo iz Slovenije, kot tudi iz Avstrije in Italije, saj je tekmovanje štel tudi za Pokal treh regij, tekmovanja med Slovenijo, avstrijsko Koroško in italijansko Furlanijo in Julijsko krajino, ki so ga tokrat dobili Slovenci, v skupni razvrstitvi pa Italijani. Poleg naštetih so se tekmovanja udeležili tudi tekmovalci iz Češke, Litve, Španije in Nizozemske.

Domačini smo osvojili tri medalje. Filip Jakob Špendl je zmagal v kategoriji MŽ10 oz. fantje in punce do 10 let, Lara Jerman je zmagala v kategoriji Ž12 oz. punce do 12 let ter Maj Hrovat, ki je osvojil 2. mesto v kategoriji M12 oz. fantje do 12 let.

Vsi tekmovalci so bili s prireditvijo izredno zadovoljni, saj je tekmovanje potekalo v lepem vremenu in ambientu, na zanimivem kraškem terenu, ki je orientacijsko tehnično zahtevno. S strani organizatorja je bilo poskrbljeno tudi za hrano in pijačo. Prav tako so bili tekmovalci zadovoljni tudi s karto, ki so jo na tekmovanju uporabili in v katero je klub vložil veliko lastnih sredstev. Tako imajo Trzinci s podrobnimi kartami za orientacijski tek pokrito skoraj celotno gozdno območje občine Trzin, kot tudi del občine Mengeš, kar skupno obsega skoraj 5 km².

Člani Orientacijskega kluba Trzin smo hvaležni vsem, ki so nam pomagali, da je bilo tekmovanje uspešno, in se še posebej zahvaljujemo članom kluba, svojim sponzorjem, ki so za najboljše prispevali praktične nagrade, in partnerjem pri organizaciji: Količevo Karton d.o.o., Lekarna Flerin d.o.o. Domžale, Makra International d.o.o. Trzin, Fundacija za šport, Občina Trzin, Turistično društvo »Kanja« Trzin, Smučarsko društvo Trzin, IPL d.o.o. Trzin, Tiskarna Ozimek d.o.o. Trzin, Avto Cerar d.o.o. Kamnik, Restavracija Zlata kaplja Radomlje, Frizerski salon Teja Mengeš, Platenka d.o.o. Radomlje, Grundfos G.M.B.H. Ljubljana Trzin, Unichem d.o.o. Šmartno pod Šmarno goro, Family Frost d.o.o. Ljubljana, Tobačna Ljubljana d.o.o., SKB banka d.d. Ljubljana, ATV Signal Litija.

V kolikor se tega tekmovanja niste utegnili udeležiti, vas vabimo, da se naslednjega, ki bo 27. septembra 2009. 5. Jesensko orientacijsko srečanje bo tudi državno prvenstvo v disciplini šprint. Poleg tega bodo ob tem izvedli tudi tekmovanje v precizni orientaciji. Pred tem boste lahko ponovno malo potrenirali tudi na lokalnih tekmovanjih in tudi na Florijanovem sejmu, kjer trzinski orientacisti sejem vedno popestrimo s promocijskim tekmovanjem.

P.S. Uradni rezultati so objavljeni na spletni strani Orientacijske zveze Slovenije: <http://www.orientacijska-zveza.si/index.php?id=43&rid=36>, v kratkem pa bodo dodatni podatki tudi na strani OK Trzin, <http://www.oktrzin-klub.si/home.htm>.

Krešo Keresteš

Kratke novice iz PD Onger Trzin

Na regijskem tekmovanju 'Mladina in gore', ki je potekalo 8. novembra na Bledu, nas je zastopala skupina 'Nore krave'. Ekipa, katero sestavljajo Špela Kralj, Jaka in Matevž Peternel ter Aljaž Pavšek,

se je odrezala odlično. Skupaj z ekipo iz PD Domžale (OŠ Preserje) si je razdelila 1. mesto in se tako uvrstila na državno tekmovanje, ki bo 10. januarja 2009 v Podnanosu.

25-letnica PD: Zaradi objektivnih razlogov smo se odločili, da teden trzinskih planincev prestavimo na februar 2009.

29. novembra pripravljamo v Trzinu že tretje srečanje IZI (Izmenjava Zanimivih Idej za delo z mladimi planinci). Srečanje bo tokrat namenjeno izmenjavi izkušenj pri večdnevni bivanjih na prostem. S taborjenji imamo namreč Trzinci precej izkušenj.

Lanski IZI je v Trzin privabil ljudi tudi iz bolj oddaljenih krajev. Upamo, da bo tudi letos udeležba tako raznolika. Več glav namreč več ve. In zelo dobro je, da se sem in tja srečamo.

PD Onger Trzin ima velik primanjkljaj kadrov na področju markacistov, vodnikov ... Če vas delo zanima, pišite na info@onger.org. Konec oktobra je predsedstvo PZS sprejelo, milo rečeno, neživljenjski sklep. Iz planinskega besednjaka želijo odstraniti besedo gornik in vse njene izpeljanke. Uporabljali naj bi le besedo 'planinstvo'. Lahko povemo, da je bil UO PD Onger Trzin enoten pri obsodbi tega dejanja. Bili smo eni prvih, ki so to tudi javno povedali. Upamo, da bo tudi naše nasprotovanje pripomoglo k temu, da se nekaterim planinskim funkcionarjem odprejo oči!

Kot smo poročali že v oktobrski številki Odseva, je planinsko dru-

štvo Onger Trzin začelo z nekaterimi rednimi dejavnostmi, ki potekajo skozi šolsko leto. Še vedno je čas, da se jim pridružite.

Planinski krožek za osnovnošolce poteka v dveh skupinah. Učenci **1. triade**, planinska skupina 'Komarčki', se srečujejo **vsak ponedeljek od 16. do 17. ure** v učilnici geografije na OŠ Trzin. Vodita jih Polona Podbevšek in Simon Kralj.

Boštjan Kralj in Tomaž Kocman pa vodita srečanja mladih planincev **2. in 3. triade**. Srečanja planinske skupine 'Nore krave' potekajo **vsako sredo od 18. do 19. ure** v prostorih PD Onger Trzin na Ul. Rašiške čete 4.

Boštjan v okviru te planinske skupine pripravlja tudi ekipo za tekmovanje 'Mladina in gore'. O njihovem zadnjem uspehu poročamo na koncu tega članka.

Planinski krožek je brezplačen, krijejo se le morebitni stroški izletov; o ceni boste obveščeni na prijavnici za posamezni izlet.

Športno-plezalni krožek

Osnovnošolci, ki bi se radi preizkusili v premagovanju vertikale, so vabljeni k športno-plezalnemu krožku. Pod vodstvom Katje Pirc mladi plezalci **vsak ponedeljek od 16.30 do 18.30** preizkušajo svoje sposobnosti na umetni plezalni steni v telovadnici OŠ Trzin.

Za šolsko leto 2008/09 znaša prispevek 50 €, vanj pa je vključeno vodenje krožka, članarina PD Onger Trzin in štartnina za štiri tekme Zahodne lige.

Rekreacija za člane društva

Ostali, odrasli člani društva, lahko kondicijo nabirate **vsak ponedeljek od 18. 30 do 20. ure**, ko poteka v telovadnici OŠ Trzin rekreacija za člane društva. Za vse dodatne informacije se obrnite na Boštjana Kralja (bostjan_kralj@t-2.net).

Dodatne informacije o vseh zgoraj naštetih dejavnostih lahko najdete tudi na spletni strani www.onger.org oz. zanje povprašate po e-pošti info@onger.org.

Emil Pevec

Ligaški šah

Tokrat smo se Trzinci odločili preizkusiti naše znanje oz. moč v igri na 64 poljih še v nekoliko močnejši konkurenci kot sta tradicionalni Ljubljanska delavska šahovska liga in Domžalsko-kamniška (po novem Osrednjeslovenska) šahovska liga. Prijavili smo se na razpis v Drugo državno člansko ligo zahod in ob siceršnjih tekmovanjih, ki potekajo ob četrtnih, odigrali še sedem dvobojev v dveh zaporednih vikendih minulega meseca. Omenjena liga pokriva območje zahodne Slovenije in je vstopna možnost za udeležbo v elitnem državnem ekipnem šahovskem prvenstvu.

V našem društvu smo »združili« moči in iz članov vseh treh ekip sestavili moštvo, ki je branilo barve Trzina. Presenetljivo veliko ekip se je prijavilo in organizator je imel kar nekaj težav, ko je moral pripraviti prizorišče za osemnajst šestčlanskih ekip, skupno torej za skoraj sto udeležencev. Gostilna Stari Mayr v Kranju ima na srečo kar dva večja prostora, kjer smo se v štirih igralnih dneh pomerili s sedmimi nasprotniki iz različnih krajev Slovenije. Trzinci smo bili v turnirsko tabelo uvrščeni glede na šahovske »ratinge« na deseto mesto in nekako smo pričakovali, da v končni razvrstitvi ne bi smeli biti uvrščeni slabše.

Prvo kolo je bilo za nas katastrofalno: razmeroma močan nasprotnik iz Starega trga nam ni oddal niti remija in potolčeni smo pričakovali drugo kolo. Zaradi švicarskega sistema določanja tekmovalnih parov smo dobili lažjega nasprotnika in res smo v dvoboju z Leščani po zmagi s 5:1 nekoliko omilili porazen štart. Naslednji dan smo si v dopoldanskem sporedu priigrali neodločenih 3:3 z drugo ekipo Podpeči, popoldne pa najtesneje izgubili z moštvom iz Postojne.

Po petih dneh premora je sledilo kolo, v katerem nam je žreb določil za nasprotnika ekipo iz Loške doline, ki nas je premagala z rezultatom 3½ : 2½. Ta poraz nas je v trenutni razvrstitvi potisnil na štirinajsto mesto in pred zadnjim igralnim dnevom so bili naši obeti za dobro uvrstitev res neznatni. Toda v tem trenutku nam je obilno pomagal žreb in v predzadnjem kolu smo zabeležili maksimalno zmago: kar s 6:0 smo odpravil mlado ekipo Komende ter nestrpno pričakovali določitev parov zadnjega kola. Usoda je hotela, da se

za konec pomerimo še s člansko ekipo istega kraja, ki pa tokrat ni nastopila v najmočnejši zasedbi. To nam je omogočilo drugo visoko zmago s 5:1 in kar naenkrat smo se zavihteli (malce v šali bi lahko dejali: preko Komende) na peto mesto. Pred začetkom tekmovanja ni nihče od nas niti v sanjah pomislil, da bo končni vrstni red naslednji: Podpeč MKK 29,5 tč, Piran 27 tč, Koper 25,5 tč, Postojna in Trzin po 24 tč. Za nepričakovani uspeh, ki smo se ga seveda nadvse razveselili, so zaslužni po vrsti vsi nastopajoči

šahisti, ki so prispevali naslednje točkovne deleže: M. Oberč ½ (iz ene odigrane partije), I. Rojs 1 (od 1), N. Jukan 2½ (od 7), A. Grum 3 (od 5), K. Konvalinka ½ (od 2), B. Bajec 3 (od 6), V. Urbanc 6 (od 7), M. Mihelič 4 ½ (od 5), S. Mlakar 1 (od 1), J. Andlovic 1 (od 3) in I. Varga 1 (iz štirih partij). S tem dosežkom smo si Trzinci zagotovili nastop v isti ligi tudi v prihodnjem letu.

A. Grum

Zamenjave zabojnikov in višje cene komunalnih storitev

V občinah Mengeš, Trzin, Domžale, Lukovica in Moravče bodo januarja 2009 cene komunalnih storitev prvič obračunane v skladu z odobritvijo povišanja. Nov izračun cene za komunalno storitev je podjetje JKP Prodnik vložilo za soglasje Vlade RS v oktobru 2007. Po predhodni obravnavi Ministrstva za okolje in prostor, Ministrstva za gospodarstvo in UMARJA je tako vlada na seji, 10. oktobra 2008, obravnavala in odobrila povišanje cen.

Obstoječe in nove cene po posameznih občinah za zbiranje, odvoz in odlaganje odpadkov so naslednje:

Zap. št.	Občina	Veljavna cena	Nova cena		Nova cena skupaj
			Mešani komunalni odpadki	Biološki odpadki	
1	Domžale	4,7859	16,3873	8,4209	24,8083
2	Mengeš	5,8050	15,9527	8,4209	24,3736
3	Trzin	2,9298	13,6822	8,4209	22,1031
4	Lukovica	5,5820	19,1185	0,0000	19,1185
5	Moravče	7,0606	22,5265	0,0000	22,5265

Opomba: V občinah Moravče in Lukovica se ne izvaja ločeno zbiranje bioloških odpadkov. Ker cena v občini Lukovica s sklepom Občinskega sveta ne pokriva vseh stroškov, bo morala Občina Lukovica razliko pokrивati iz občinskega proračuna. Cene so navedene v evrih za stanovanjsko hišo na mesec.

Zakaj povišanje?

Kot je znano, je imela deponija Dob določeno kapaciteto, ki je bila z leti deponiranja vse bolj polna. Že v letu 2007 se je napovedovalo, da bodo 2008 zmogljivosti deponije dosegle svoj vrh. Prav zato smo se v začetku leta 2007 občani občin, ki komunalne odpadke odlagamo na deponijo Dob, srečali s problemom prostora za deponiranje komunalnih odpadkov. Kot prva, hkrati cenovno najbolj ugodna je bila širitev deponije na Dobu, ki pa jo je vlada z znano obrazložitvijo zapiranja manjših deponij zavrnila. Župani občin so bili skupaj z občinskimi sveti tako postavljeni pred odločitev o odvozu komunalnih odpadkov na drugo deponijo, z zavestjo, da se bo povišala cena za odloženo tono smeti in s tem storitve za uporabnike, torej občane in občanke.

Menjava zabojnikov

Do uveljavitve nove cene bodo v JKP Prodnik občanom tudi **zamenjali stare** zabojnike za mešane komunalne odpadke z novimi črnimi plastičnimi zabojniki. Pričetek menjave zabojnikov se je v občini Trzin pričel 21. oktobra.

Tisti občani, ki so želeli stare pocinkane zabojnike še naprej obdržati za lastne potrebe, so imeli možnost, da jih predhodno spravijo, da bodo na njihova mesta lažje odlagali nove črne plastične zabojnike. Ob dostavi novih zabojnikov so uporabniki prejeli tudi obvestilo in posebno rumeno nalepko, s kateri so označili stari zabojnik, če so želeli, da jim ga JKP Prodnik brezplačno odpelje v roku enega tedna. Stare so tako odpeljali ob zamenjavi s črnimi, novimi plastičnimi. Tistim, ki ob predvidenih datumih menjave niso imeli starih zabojnikov pripravljenih za odvoz in označenih z rumeno nalepko, bodo v JKP Prodnik kasnejše naročilo odvoza zaračunali. Sicer pa jih lahko občani kadarkoli kasneje tudi sami odpeljejo na deponijo Dob, v del, ki sprejema kosovne odpadke.

Prebivalci stanovanjskih hiš so tako ob zamenjavi prejeli nove 120 litrske črne plastične zabojnike. Sicer pa so o poteku zamenjav v JKP Prodnik občane tudi sproti seznanjali preko elektronskih medijev.

Vse ostale storitve (odvoz kosovnih in nevarnih odpadkov) ostajajo nespremenjene.

Ob tem velja kljub vsemu izpostaviti dejstvo, da so, ne glede na dvig cen storitev, storitve na področju ravnanja z odpadki v omejenih občinah na nivoju Slovenije še vedno nižje od tistih občin, ki so prav tako primorane odvažati svoje odpadke na druga odlagališča.

Res pa je, da bi bila v današnjih okoliščinah, še posebej ob napovedani recesiji, prav gotovo veliko bolj racionalna odločitev o širitvi deponije Dob, saj bodo zaradi odvoza in deponiranja na drugih odlagališčih povišani stroški in s tem višje cene pomenile še dodatno obremenitev prav za občane in občanke naših občin.

Dodatne informacije lahko občani dobite na www.prodnik.si ali na telefonskih številkah 01-7295-430 in 01-7295-460.

Biološki odpadki: Potek ločenega zbiranja v naši občini

Konec letošnje pomladi smo v naši občini pričeli ločeno zbirati biološke odpadke.

V okviru izvajanja javne službe ravnanja z odpadki smo morali zagotoviti, da bodo iz celotne količine komunalnih odpadkov lahko v JKP Prodnik ločeno zbirali in predelali biološke odpadke (strokovno organske). Znano je, da slovenske občine v tako obliko ločenega zbiranja bioloških odpadkov usmerja slovenska okoljska zakonodaja - Pravilnik o ravnanju z organskimi kuhinjskimi odpadki (Ur.l.RS št.37/04) ter naš občinski Program oskrbe organskih odpadkov iz gospodinjstev oziroma občinski sklep, sprejet letos maja, s katerim so svetniki določili pričetek izvajanja ločenega zbiranja, to je bil 1. junij 2008.

Občani naše občine so bili seznanjeni, kaj smemo odlagati v te zabojnike za biološke odpadke, in sicer tako, da so prejeli brošuro z navodili o ločevanju odpadkov, navodila pa so napisana tudi na rjavem zabojniku. Konec maja smo imeli za občane tudi delavnico, na kateri so predstavniki JKP Prodnik občane seznanili, kako bo ločeno zbiranje bioloških odpadkov potekalo in kaj se sme odlagati v rjave zabojnike. Prav tako je te informacije vedno mogoče dobiti v podjetju JKP Prodnik po telefonu ali na spletni strani podjetja www.jkp-prodnik.si, na kateri je posebna stran namenjena ločenemu zbiranju bioloških odpadkov, ter na spletni strani Občine, ki ima povezavo na www.jkp-prodnik.si. Ob uvedbi ločenega zbiranja bioloških odpadkov so bile plakarne površine na javnih mestih v občini polepljene tudi z informativno-osveščevalnimi plakati, ki so občane opozarjali na začetek ločenega zbiranja bioloških odpadkov. Letošnje šolsko leto se v to zgodbo vključuje tudi trzinska

osnovna šola, ki je vsebine, povezane z biološkimi odpadki, vključila v nekatere predmete.

Koliko bioloških odpadkov zberemo

V okviru izvajanja javne službe ravnanja z odpadki se, skladno z Uredbo o odlaganju odpadkov, biološki odpadki ne smejo odlagati na odlagališča, ampak jih je potrebno predelati. JKP Prodnik jih oddaja v ustrezno predelavo predelovalcu, izbranem v okviru oddaje javnega naročila za prevzem in predelavo biorazgradljivih odpadkov. Predelovalec jih tako prevzema v Centru za ravnanje z odpadki. Kot nam je povedal Matej Kovačič iz JKP Prodnik, so junija in julija zbrali 57 ton biorazgradljivih odpadkov in jih predali v predelavo. »Kakovost zbrane frakcije nas je pozitivno presenetila, saj je med biološkimi odpadki delež neprimernih, torej takih, ki jih v rjave zabojnike ne smemo odlagati, veliko manjši od pričakovanega,« je še postregel s podatki Kovačič in tako posredno pohvalil visoko osveščenost občanov. V JKP Prodnik pa vseeno ponovno pozivajo, še posebej občane iz blokovski naselij, naj bodo dosledni pri odlaganju ločenih bioloških odpadkov. Naj ponovno izpostavimo, da sodijo mednje le: zelenjavni odpadki (čebulni in krompirjevi olupki, odpadki solate, zelja, korenja, redkve, zelene itd.), olupki in ostanki sadja, kavna gošča ter kavni filtri, čaj in čajne vrečke, ostanki hrane, jajčne lupine, pokvarjeni prehrabeni izdelki (brez embalaže), papirnate vrečke za sadje in zelenjavo, papirnati robčki, rože, pokošena trava, listje, rezano grmičevje in veje, plevel, stara zemlja lončnic in podobno.

Prispevek je posredoval Urad župana Občine Trzin

Lokalne zgodbe, zgodbe o lokalnem

Mogočna graščina, skrita med ulicami in uličicami Slovenske Bistrice, je 17. oktobra nudila prostore zvedavim novinarjem lokalnih časopisov iz cele Slovenije. Kar osemdeset novinarjev in urednikov, nabranih iz 29 uredništev lokalnih časopisov, se je udeležilo stanovskega srečanja, ki je tokrat v bistriškem gradu potekalo že enajstič. Vsako leto, enkrat v jeseni, se novinarji in uredniki sestanejo na tovrstnem srečanju, kjer se v okviru okroglih miz in predavanj pogovarjamo o različnih, za lokalne medije pomembnih temah. Rdeča nit tokratnega srečanja so bila lokalne zgodbe oziroma zgodbe o lokalnem.

Po uvodnih pozdravih županje Slovenske Bistrice, Irene Majcen, direktorice Zavoda za kulturo, Herte Žagar, in glavnega ter odgo-

vornega urednika bistriškega tednika Panorama Bojana Siniča, ki je bil tudi organizator letošnjega srečanja, smo bili deležni predavanja o literarnem novinarstvu – načinu novinarskega pisanja, ki je v svetu že kar dobro uveljavljen, pri nas pa lahko v nekaterih tako lokalnih kot tudi nacionalnih časopisih zasledimo šele prve zametke tovrstnega pisanja. Po tem uvodnem predavanju, ki je bilo za vse ustvarjalce lokalnih časopisov koristno predvsem z vidika spoznavanja novih možnosti pisanja prispevkov, smo se udeleženci srečanja razdelili v dve skupini. V opoldanskem času sta bili namreč predvideni dve okrogli mizi, in sicer ena na temo vloge občinskega glasila v medijskem prostoru, druga pa na temo profesionalnosti in organizacije novinarskega dela v lokalnem časopisu. Pri obeh okroglih mizah se je pojavila vrsta vprašanj, pripomb in predlogov, s katerimi se srečujemo vsi novinarji, pa tudi uredniki, pri samem ustvarjanju časopisa. Primerjali smo tudi izkušnje, ki jih imajo posamezni lokalni časopisi z občinskim vodstvom in lokalnim prebivalstvom.

V razpravah smo ugotovili, da so problemi, s katerimi se lokalni časopisi srečujejo, razlikujejo glede na več dejavnikov, in sicer je pomembno, ali je lokalni časopis šele na začetku svoje poti nastajanja ali izhaja že vrsto let, seveda je pomembno tudi, ali se financira s pomočjo občinskih sredstev ali pa ves denar za svoj obstoj pridobiva s strani oglaševalcev, vrednost in teža lokalnemu časopisu pa daje tudi bralstvo. V razpravi sta se oblikovali tudi stališči, da je dober lokalni časopis tisti, iz katerega bi lahko vsaj dve novice našli svoj prostor v nacionalnem mediju in da je pomembna angažiranost piscev lokalnega medija, ki naj bi bila ustrezna podkrepljena s strokovnostjo in novinarsko etiko. Lokalni mediji so namreč pomemben dejavnik oblikovanja javnega mnenja v lokalnem okolju, zaradi česar sta strokovnost in profesionalnost novinarjev nujni.

Med samo razpravo je bilo večkrat mogoče slišati, da čeprav lokalni časopisi nimajo dosega nacionalnih časopisov v smislu pokrivanja tem in zgodb, bi vsi lokalni časopisi skupaj imeli veliko večjo naklado kot katerikoli nacionalni časopis, zaradi česar je pomen in vloga lokalnih časopisov izjemna. Strinjali smo se, da imajo lokalni mediji še vedno veliko neizkoriščenih potencialov, ključnega pomena za kredibilnost pa so uredniška, finančna in politična avtonomnost. Vendar pa je bilo izpostavljeno tudi, da je avtonomnost uredništev lokalnih časopisov v veliki meri odvisna od izdajateljev. Občinska glasila, katerih izdajatelji so občine, pa lahko predstavljajo odlično dopolnitev medijskega prostora v prizadevanju po boljši obveščenosti občanov.

Med razpravo se je porodila tudi ideja, da bi ustanovili društvo lokalnih časopisov. Četudi ideja ni nova, saj je pogovor o tem tekkel že na predhodnih srečanjih, pa dalj od pogovora o tem, da bi takšno društvo res bilo smotno ustanoviti, tudi tokrat nismo prišli. In ostajamo pri tem, da se novinarji med seboj po potrebi srečujemo na neformalnih srečanjih, ki jih samoiniciativno organiziramo.

V popoldanskem delu srečanja je svoj pogled na lokalne časopise in nasploh medije z nami delil tudi predsednik Slovenije, dr. Danilo Türk, ki je poudaril raznovrstnost in bogastvo zgodb in piscev v lokalnih medijih ter izpostavil izjemen pomen lokalnih medijev v slovenskem medijskem prostoru. V svojem nagovoru pa se je osredotočil tudi na samo svobodo izražanja, ki je ustavno zagotovljena pravica in s katero se povezuje tudi slovenska kultura. Po mnenju slovenskega predsednika morata pomen kulture in svobode izražanja preiti globoko v našo zavest, saj se tako krepi tudi naša odgovornost do bralcev.

Vsako srečanje lokalnih časopisov predstavlja tudi skupek dobrih praks v smislu tehničnega urejanja. Tako uredniki kot novinarji namreč navadno s seboj prinesejo nekaj izvodov svojega časopisa, ki ga postavijo na ogled. S ponosom lahko povemo, da je bil trzinski Odsev na prejšnjih srečanjih med redkimi, ki je imel oblikovno podobo revije, danes pa tovrstno podobo prevzema vse več lokalnih časopisov. Še več, mnogi so nas tudi grafično in oblikovno že prehiteli, saj se skoraj v celoti bohottijo v barvah, medtem ko naš Odsev še vedno prinaša novice v črno-belem formatu. No, morda bomo srečanju prihodnje leto tudi Odsev pokazali v barviti podobi.

V smislu organizacije dela in profesionalnosti pa je tednik Panorama pokazal, kako velikega pomena je dobra tehnična opremljenost uredniške redakcije, angažiranost ter številčnost kadra in finančna podprtost različnih pokroviteljev. Namreč, v času trajanja okroglih miz in razprav so bili sodelavci tednika Panorama izjemno pridni, saj so pripravili štiristranski bilten s fotografijami in kratkimi teksti iz same razprave.

Iz Portoroža, Rogaške Slatine, Slovenskih Konjic, Nove Gorice, Nazarij, Postojne, Sevnice in Slovenske Bistrice se karavana slovenskih lokalnih medijev prihodnje leto seli v Suho krajino, natančneje v Žužemberk, ki je bil soglasno izbran kot organizator srečanja slovenskih lokalnih časopisov 2009. Bistriška graščina in navsezadnje tudi bistriška vinska klet, v kateri smo bili deležni degustacije najboljših vin tega vinorodnega okoliša, pa bo, nedvomno, ostala v lepem spominu, opremljenim s čudovitimi freskami v dvorani, kjer so potekale razprave, in še bolj čudovitim slovensko-bistriškim okolju.

Mateja Erčulj

Za Tomaža Pevca priznanje tudi s Kitajske

Od 16. do 20. oktobra je bil v Suzhouju (beri Sudžovu) pri Šanghaju na Kitajskem 6. mednarodni inovacijski sejem, ki so ga poleg Mednarodnega združenja organizacij inovatorjev (IFIA) ter kitajske vlade pripravili predstavniki Združenja kitajskih inovatorjev. Poleg več kot 2.000 kitajskih inovatorjev so na srečanju sodelovali še inovatorji iz 42 držav, ki so za uradno ocenjevanje prijaviili kar 649 inovacij, na sejmu pa so jih prikazali še precej več. Ocenjujejo, da je bil to doslej največji inovacijski sejem na svetu, bil pa je še posebej slavnosten, saj so z njim slavnostno obeležili tudi 40-letnico IFIA-ja.

Slovenijo so na sejmu predstavljali predstavniki društva Aktivni inovatorji, ki ima sedež v Kamniku. Šest predstavnikov tega združenja je prireditvi predstavilo 20 slovenskih inovacij, med njimi tudi plovilo na podvodnih krilih trzinskega inovatorja Tomaža Pevca.

Prve dni sejma si je inovacije pozorno ogledala in jih tudi ocenila mednarodna komisija sejma, 19. 10. pa so organizatorji najboljšim inovacijam podelili priznanja. Slovenski inovatorji so se izjemno dobro odrezali, saj so prejeli kar 14 priznanj – 3 zlate medalje, 5 srebrnih in 6 bronastih, inovatorka iz Kamnika Milena Potočnik, ki je predstavila pripravo za razbremenjevanje hrbtnice, ki lajša bolečine tistim, ki imajo težave s hrbtnico, še zlasti z išijaso, pa je dobila še posebno nagrado kot najboljša ženska inovatorka na sejmu.

Tako dobra bera medalj za Slovence je spet potrdila, da smo inovativen narod, med nagrajenci pa se je s srebrno medaljo oktil tudi naš sokrajan Tomaž Pevca. Za njegovo plovilo, ki mu je Tomaž nadel ime Tsunami, je bilo izjemno zanimanje. Med slovenskimi inovacijami je največ pozornosti poslovnježev in drugih obiskovalcev pritegovalo električno monokolo Aleksandra Polutnika, takoj za njim pa je bilo največ zanimanja za Tomaževo plovilo. Kot zanimivost povejmo še, da je zlato medaljo na sejmu prejel tudi znani mengeški izdelovalec harmonik Valentin Zupan.

Tomaž, ki si je zdaj zbirko mednarodnih priznanj za svoj izzum že krepko povečal, je priznanja vesel, pravi pa, da je ob vseh medaljah in priznanjih, ki jih je prejel na najrazličnejših mednarodnih prireditvah inovatorjev, kar malo razočaran nad odzivom države in tudi slovenskih podjetij za proizvodnjo plovil, kakršne izumlja. Ker pa Tomaž ne bi bil Tomaž, če bi ob tem vrgel puško v koruzo, se je naš sokrajan odločil, da bo kar sam začel s serijsko proizvodnjo svojih plovil. Ko smo mu prišli čestitat za srebrno medaljo na Kitajskem, je veselo oznanil, da je prvo plovilo Tsunami že prodal.

Ob dnevu spomina na mrtve v Trzinu

Tudi letos smo se zbrali pred spominskim obeležjem padlih krajanov, borcev NOB, pred Osnovno šolo v Trzinu in počastili dan spomina na mrtve s krajšim kulturnim programom, v katerem so sodelovali mešani pevski zbor Društva upokojencev »Žerjavčki« Trzin, pod vodstvom zborovodkinje Alenke Markus, in recitatorji, učenca Osnovne šole Trzin Tjaša Šinkovec in Blaž Abe, ter »žerjavček« Milan Kuferšin.

Predsednik Združenja borcev za vrednote NOB občine Trzin, Jože Kosmač, pa je v nagovoru poudaril, »...Kot domoljubi, v spoštovanje minulim zgodovinskim dejstvom narodove zgodovine, si vzemimo toliko časa v teh dneh in obiščimo grobove padlih za svobodo ali njihova spominska obeležja. Tisti, ki ležijo v njih ali je obeležje v njihov spomin, so si to zaslužili. Zato se vsako leto, tudi pred tem obeležjem, spominjamo padlih trzinskih borcev, ki so skupno s premnogimi borci in borkami NOB dali za našo svobodo najdražje, kar so imeli – svoja življenja. Vsa obeležja po Slovenije in v zamejstvu so pomniki junaštva in tragičnih usod ljudi tistega časa.

V Trzinu imamo tudi obeležje iz naše novejšje zgodovine, iz vojne za samostojno Slovenijo, v kateri je dal življenje za novo slovensko državo Kamničan Edvard Peperko.

Ta dan spomina na mrtve je hkrati tudi spomin na čas, ko je na bojiščih, v zaporih, taboriščih in drugod ugasnilo na tisoče življenj, spomin tudi na vse tiste, katerih grobovi so ostali neznani ali pa so pokopani nekje na tujem. Poklonimo se vsem, saj nas spominjajo in opominjajo na preteklo zgodovino, katero nekateri danes želijo prevrednotiti.

Mrtvi so molčeči učitelji zgodovine.

Ob poklonitvi vsem, ki so dali vse, da bi nam bilo lepše, in ko jim prižigamo svečke, prižgimo še droben plamen v svojem srcu.«

Zmožnosti Slovenske vojske 2008

V oktobru je na vojaškem vadbišču Postojna – Poček potekal vojaški prikaz »Zmožnosti Slovenske vojske 2008«. Več tisoč ljudi si je kljub dežju ogledalo vaje oziroma sposobnosti in zmožnosti Slovenske vojske. SV je na vajo povabila: srednješolce, Zvezo veterancev vojne za Slovenijo 1991, vojaške častnike sosednjih držav, vojaške častnike v pokoju ter ljubitelje Slovenske vojske. Na vaji je bil prisoten načelnik Generalštaba SV generalpolkovnik Albin Gutman z drugimi visokimi vojaški osebnostmi, med drugim tudi z načelnikom kabineta polkovnikom Bojanom Končanom, ki je tudi član ZVVS Domžale. Prikaza smo se udeležili tudi člani ZVVS Domžale ter sekcij iz Trzina, Mengša in Lukovice.

Na varovano območje Počka smo prispeli z avtobusom, tam pa nas je sprejel 17. bataljon vojaške policije. Najprej smo si ogledali Roland II in center 670. poveljniškega – logističnega bataljona ter sprejeli povabilo na čaj. Ogledali smo si namišljeno vojaško bazo in potek delovanja vojaške policije s civilnim prebivalci, ki so vstopali v bazo. Tu so poleg vojaške policije sodelovali še vojaški psi, ki so bili izurjeni za odkrivanje eksplozivnih sredstev. Ko so s psi odkrili eksploziv, so ga z daljinsko vodenim vozilom onesposobili oziroma razstrelili. To vajo je prikazal 20. motorizirani bataljon SV. Nadalje smo si ogledali artilerijsko streljanje s havbicami 155 mm na 20 km oddaljen cilj. Na velikem ekranu smo videli natančne zadetke (kot iz filma Vojna zvezd). Ob 12h smo si na drugem vadišču ogledali bojna streljanja s pehotnim orožjem AP F2000S, MINIMI in z oostreljnimi puškami MAG. Streljanja s podcevnim bombometom in protioklepni orožji RGW in SPIKE LR. Izvedli so tudi tankovsko streljanje v premiku, streljanje z mesta iz zaklonilnika ter med izmikom. Med umikom tankov so uporabljali tudi zadimljenje bojišča. Med raketiranjem BELL 412 so uporabljali tudi metanje vab, vendar so nadalje s mitraljiranjem uspešno uničili vse sovražne cilje. Nato je 1. brigada s tanki T 55 in bojnim vozilom v premični vojni akciji streljala natančno na namišljenega sovražnika. V tej bitki je sodeloval tudi ameriški MUMMER in najnovejši osemkolesnik PATRIA, ki se je prvič predstavil Slovincem na bojišču z zelo natančnimi zadetki in manevrsko sposobnostjo. Konec vaje je

popestrilo desantno reševanje pilota helikopterja, katerega so med bitko sestrelili. Iz dveh helikopterjev AS 532 AL COUGAR je enota za specialno delovanje izvedla desant reševanja pilota na bojišču ter taktični umik z zadimljenjem bojišča zaradi napada sovražnika na drugo lokacijo reševanja. Na drugi lokaciji so COUGAR-ji uspešno pristali in rešili pilota skupaj z vojniki specialne enote.

Po končani vaji so nas odpeljali v nastavitveni center Slovenske vojske na Počku. Tam smo si nato lahko ogledali tudi vsa orožja, katera so predstavljali poveljniki posameznih enot. Če si na nagradna vprašanje odgovoril pravilno, si lahko dobil vojaško vetrovko ali srajco. Na koncu pa je SV povabila vse obiskovalce na vojaški golaž in fižol. Dan je kljub dežju minil hitro in »Zmožnosti SV 2008« je bilo za nas zaključeno. Za mlade srednješolke-ce pa so se šele pričele sanje o služenju v Slovenski vojski in o poklicu vojaka.

Danilo Kastelic

Urejanje strelišča v OŠ Trzin

Možnost postavitve montažnega strelišča za potrebe šole in strelskega društva je bila predvideno že ob izgradnji šole leta 1985 s posebno postavitvijo garderobnih elementov vzdolž sten zaklonišča ter namestitvijo ustrezne razsvetljave. To možnost šola za potrebe krožka ni izkoriščala, saj se je prostor uporabljal kot garderoba in bi bilo tako potrebno ob vsakem krožku montažno strelišče postaviti in ga takoj po koncu dejavnosti tudi podreti, kar bi zahtevalo precej časa. Zaradi navedenega se je krožek vsa leta odvijal na 5-mestnem strelišču Strelskega društva Trzin, ki je urejeno v kletnih prostorih na Mengeški 9. Na montažnem strelišču v zaklonišču pa je bilo pred leti izvedenih le nekaj tekmovalj tako šolskih kot tudi v okviru dejavnosti Strelskega društva Trzin.

Z izgradnjo prizidkov, v katere so preselili tudi garderobe za učence, so se prostori zaklonišča povsem sprostili in jih je šola vse do nedavnega koristila le kot skladišče za šolsko opremo. Ker so prostori, v katerih se odvija dejavnost SD Trzin, postali pretesni in neustrezni, se je vodstvo društva obrnilo na vodstvo občine s prošnjo, da jim dovoli ureditev sodobnega zračnega strelišča v izpraznjenih prostorih zaklonišča šole, kjer bi bilo mogoče opremiti sodobno 12-mestno strelišče za streljanje z zračnim orožjem.

Strinjanje za ureditev zaklonišča za potrebe strelišča je podala občina že junija 2004 in v istem letu zagotovila tudi nekaj sredstev za nadaljnje aktivnosti. Pri tem je potrebno poudariti, da gre za dvoimembnost prostora, kar pomeni, da se v primeru potrebe prvotna namembnost zaklonišča mora vzpostaviti v predpisanem roku. Vendar postopki za celovito prenovo potekajo prepočasi, zato so se strelci v tem šolskem letu zatekli k začasni varianti – postavitvi

že obstoječega montažnega strelišča, ki pa je že precej zastarelo, vendar še vedno omogoča izvajanje dejavnosti v skladu s standardi, ki jih za strelišča predpisuje Strelska zveza Slovenije.

S postavitvijo začasnega 6-mestnega montažnega strelišča v enem od zakloniščnih prostorov šole in pridobitvijo certifikata o ustreznosti strelišča, ki ga je izdala komisija pri Strelski zvezi Slovenije, so se bistveno izboljšali pogoji predvsem za delo z mladimi. Povečanje interesa za strelski šport pa je tudi prioritarna naloga strelskih delavcev za to šolsko leto. Učencem sedaj ni treba več v pretesne in neustrezne kletne prostore na Mengeški 9, ampak lahko obiskujejo krožek v prostorih šole takoj po pouku (ponedeljek od 13.30 do 15.00) in v popoldanskem času (četrtek od 16.30 do 18.00). Da je interes med mladimi šolarji velik, govori podatek, da trenutno obiskuje krožek 26 strelcev in strelk iz šestih in sedmih razredov.

Strelci Strelskega društva Trzin so s prostovoljnimi deli ob sodelovanju z vodstvom šole že izpraznili tudi drugi zakloniščni prostor, kjer bo prav tako mogoče postaviti začasno montažno strelišče, dokler ne bodo izpeljane vse aktivnosti za izvedbo del, potrebnih za dokončno ureditev sodobnega (delno elektronskega) 12-mestnega strelišča za streljanje z zračnim orožjem. V zvezi z omenjeno prenovo se trenutno proučuje ponudba podjetja ING-ARH POLONA ČEH S.P. iz Radovljice za prevzem inženiringa nad izvedbo prenove strelišča, hkrati pa je v pripravi tudi DIIP (Dokument identifikacije investicijskega projekta). Če bo občina zagotovila potrebna sredstva, bi se lahko posodobitev strelišča opravila (vsaj delno) že v letu 2009.

Franc Brečko

Nič poseben in dober oktober

Kako smo kaj, drage moje Trzinke in nič manj moji Trzinci? Tokrat sem kar malo, če ne že pošteno, v zadregi, in to ne samo časovni! Saj veste, pogosto oddajamo avtorji svoja besedila »pet pred dvanajsto«, da lahko potem uredniki opravijo oziroma končajo svoje delo »pet po dvanajsti«. Tokratne »težave« so večplastne, tako vsebinsko kot tudi življenjsko. Avtor teh vrstic sem bil namreč zdoma - ne prav daleč, pa vendarle že vzhodno od Bosporskega preliva - natanko pol meseca! Torej nimam nobene pravice, da pišem o vremenu v tem delu dežele Kranjske za pretekli mesec, ker me pač ni bilo. Takšna odsotnost, službena sicer, pa vendarle, je dvorezna zadeva. Otroci se kar hitro spet navadijo nate, žena pa se (te) ravno odvadi, ko prideš nazaj kot strela z jasnega (neba), če opišem pristanek letala v nekoliko bolj vremenski maniri. Kako lepo je potem zagledati domače kraje, pa četudi prideš izpod težkih in temnih oblakov. Po sončnem vzletu z istanbulskega, natančneje ataturkovega letališča, me je namreč doma pričakal deževni »Jože Pučnik« (prosto po »ataslovenu«...). Naša dežela je tako velika, da se začenjajo letala, ki prihajajo iz »orientalske« smeri, spuščati že nad »Lijepo našo«. Ko ravno prepoznaš Sotlo in Bizeljske gorice, te ob slabem vremenu nekje nad nuklearko pogoltno oblačna nadloga, ki te »izpljune« spet nekje nad Litijo. Potem nekaj časa »kriliš« nad zahodnimi odrastki Posavskega hribovja, in ko zagledaš v dalji Trzin, se začne vse skupaj pozibavati in poskakovati.

Ja, takrat se v resnici zaveš, da si blizu doma. »Sekircendorf« je pač na prepihu, in to se očitno pozna tudi v zračnem prostoru nad

njim. Zlobni jeziki bi porekli - »aufibks spodaj, aufibks zgoraj!« Ob tem sem se spomnil, kakšne težave sem imel s Trzinom pred več kot desetletjem, ko sem moral poskrbeti za zračne fotografije večjih slovenskih krajev. Nad našo občino je namreč zaradi zračnega koridorja brniškega letališča prepovedano letenje manjših letal in motornih zmajev. Prav te najpogosteje uporabljajo aerofotografi, zato nisem imel ustrezne slike. Na koncu mi ni preostalo nič drugega, kot vzeti nek konec tedna pot pod noge ter priti do predmeta »poželenja« iz gorenjske »Mezopotamije« na sotočju Sore in Save, kjer sem domoval pred tem. Ob prihodu sem zgrožen ugotovil, da je kraj tridelen, da imajo dve cerkvi (k svetemu Florjanu sem pomotoma prišel še sosednjega, loškega Primoža in Felicijana), od katerih je ena večji del dneva v senci, da nimajo nobenega razglednega hriba, stolpa ali česa podobnega, od koder bi se dalo narediti pametno sliko, skratka, fotografska katastrofa. In tako je ostal v tisti knjigi (se jo upate poiskati?) Trzin brez fotografije, navkljub temu da je izpolnjeval vse kriterije kot kraj, ki mu pripada slika. Če bi me kdo tisti dan vprašal ali nameravam morda nekoč tu stanovati, bi ga prav lepo po trzinsko odslovil. Pa saj včasih boli besedna brca še bolj kot tista prava, in tu bomo morali trzinski prišleki še marsikaj postoriti, da vsaj do neke mere ublažimo nekdanji pretepaški sloves kraja in njegovih prebivalcev. Tudi Trzinke so morale biti nekdanj nekaj posebnega, sicer ne bi imele svoje pesmi...

Še ena od minulih nevšečnosti pa je občinska »spodbuda« za pisarijo v glasilu, ki je pred vami. Spet je namreč »usahnila« prora-

čunska postavka za naše pisanje. Je že prav, da glasilo izhaja pravočasno in v zadostnem obsegu, avtorji pa pri plačilu za trud pač pridemo na vrsto, ko občinarji podelajo gradbene in komunalne zadeve, »vrtičkarje«, in šolarje, pa občinske sejinine, in kar je še teh postavk! Pa kaj bi tarnali, menda bodo nekaterim po novem letu prestavili celo plačni dan in bo zato letošnji december zelo doooooooooolg. Res sem bil predolgo zdoma, pogledjte vendar, kam stran od vremena me je spet odneslo! Vrnimo se zatorej k oktobru ali vinotoku, čeprav je že za nami. V povprečju je bil oktober kar dober, tako namreč pravi ena od starih vremenskih modrosti. Vendar - če za kaj, potem velja za letošnje oktobrsko vremensko povprečje, da nam ne pove kaj dosti zaradi velike krajevne spremenljivosti.

V splošnem smo imeli nekoliko pretoplo vreme (tudi Trzinci), čeprav je bilo trajanje sončnega obsevanja v zahodni polovici Slovenije podpovprečno, v jugovzhodni in vzhodni Sloveniji pa nadpovprečno. V Trzinu smo imeli sonca celo nekoliko nad povprečjem. Bolj kot pri temperaturah in sončnem obsevanju pa je bil oktober muhast pri padavinah (preglednica). Precej nadpovprečno mokra je bila oktobra severozahodna Slovenija in del Koroške, medtem ko je v Primorju padla le do polovice pričakovanih padavin. V večjem delu Ljubljanske kotline smo dobili okrog sto litrov vode na kvadratni meter, kar sta le dve tretjini povprečne količine za zadnje primerljivo obdobje. Največ dežja smo bili deležni 29. 10., v dveh dneh 34 litrov, trikrat smo lahko slišali grom in videli strele, 12 dni pa zaradi megle (najpogosteje le dopoldanske) vsaj del dneva nismo videli prav daleč.

Glede na sušen september se je zemlji moča gotovo prilegla, še vedno pa so pod oznako »zaupno« letošnja gobarska poročila iz naših krajev. Razen ob koncu meseca smo imeli torej prav dober oktober - kar deset dni se je ogrelo na 20 stopinj Celzija! Slane ni bilo (najnižja T je bila 2 °C), saj ni bilo pravega mraza, če pa se je že ta našel, je preprečila slano prej omenjena megla. Upati je tudi, da bo kakovost vinskega letnika, tega ste v dneh okoli martinovega že lahko okusili, bolj izenačena, kot pa so bili oktobrski vremenski »dosežki«. Sicer pa, kdo jih še pomni - naj živi listopad, zadnji jesenski mesec! Prva dekada je bila precej mokra in zelo topla, a čas je, da se pripravite na letošnjo zimo. Če sodimo po tem, kako so danes zjutraj cestarji zabijali kole, ta ne bo prav huda. A kot že tolikokrat doslej se bo tudi poslej proti večeru prav vsak dan stemnilo vse do nižin.

Trzinčanov Miha,
občinski vremenski svetnik

Pogled iz zraka na nekdanji Trzin - Mlake in stari del vasi - na začetku jeseni. (Foto: Marjan Garbajs, arhiv GIAM ZRC SAZU)

Padavine v oktobru 2008 na izbranih merilnih postajah (v mm oziroma l/m²).

postaja / obdobje	oktober
Trzin	86
Domžale	93
Ljubljana	97
Trboje	106
Polhov Gradec	134

Podatkovni viri: Slovenski meteorološki forum, Forum ZEVS, privatna vremenska postaja Trzin.

Napovednik dogodkov v Trzinu za december 2008

20. nov 16.00, OŠ	TD Kanja, DPM	Praznične delavnice
28. nov. 19.00, DMR	TD Kanja	Podelitev priznanj za urejen kraj

DELAVNICE TD Kanja 2008/2009

1. Rezbarska delavnica učil. teh. pouka OŠ	Vsak torek od 17. do 19.00
2. Folklor – odrasla skupina OŠ – mala telovadnica	Vsak četrtek od 20.30-22.00
3. Delavnica roč. vezenja CIH, soba 50	Vsak poned. od 17.00-19.00
4. Delavnice za otroke – "Učimo te turizma"	
5. Druženje in pogovori o tur. dejavnosti	Vsak drugi in četrti ponedeljek 24.11., 11.12.
6. Slikarska delavnica – prijave pri TD Kanja	

Informacije v CIH – Občinskem inf. središču in sedežu TD Kanja Trzin, Ljubljanska 12/f, tel. 01 564 47 30

ČLANE TD PROSIMO, DA PORAVNAJO ČLANARINO ZA LETOŠNJE LETO.

Znamkice po 7 EUR so na voljo v času uradnih ur v CIH.

Vabljeni tudi drugi ljubitelji tur. dejavnosti, prijavnice za članstvo so prav tako na voljo v CIH.

PRAZNIČNE VOŠČILNICE:

TD KANJA Trzin ima na voljo praznične voščilnice z motivi:

Piramida, Šuštarčkova hiša, Cerkev Sv. Florijana in grad Jable.

Kupite jih lahko na sedežu TD – Ljubljanska cesta 12/f.

Izvajanje dimnikarskih storitev v Občini Trzin

DIMNIKARSTVO

KEMIČNO ČIŠČENJE TOPLOTNIH NAPRAV in
GRADBENE STORITVE d.o.o.

SDG

1230 DOMŽALE, PREŠERNOVA C. 7/A
TEL.: (01) 721 34 93
GSM: (041) 641 227
(031) 520 902

godimo se obveznostim uporabnika ter smo na razpolago za nujne primere.

Dimnikarska služba je obvezna gospodarska javna služba, zato smo jo dolžni izvajati v rokih in na način, ki je v skladu z Zakonom o varstvu okolja (ZVO-1) in s koncesijsko pogodbo. Uporabnike, ki letos še niste dali opraviti dimnikarskih storitev prosimo, da nas o tem obvestite.

Dimnikarske storitve lahko naročite:

- na telefonsko številko 01/ 721 34 93, GSM 031/ 520 902
- po faksu 01/ 721 34 93
- po elektronski pošti janez.graj@siol.net
- po pošti na naslov SDG d.o.o., Prešernova cesta 7a, 1230 DOMŽALE

Lepo vas pozdravljamo in vam želimo veliko sreče,

Spoštovani občani!

Obveščamo vas, da je Vlada RS 11.9. 2008 izdala odločbo o izbiri koncesionarja za izvajanje dimnikarskih storitev v Občini Trzin in izbrala naše podjetje, SDG d.o.o., Prešernova c. 7a, 1230 Domžale.

Na področju izvajanja dimnikarskih storitev imamo dolgoletne izkušnje, saj se že drugo desetletje ukvarjamo s to dejavnostjo. Dimnikarske storitve izvajamo strokovno, uporabniku prijazno, prilagojeno.

SDG d.o.o.
direktor: **Janez Graj**

V A B I L O

*Vabimo vas na že četrto
NOVOLETNI KONCERT
»Zapojmo in zaigramo skupaj«,
ki bo
v sredo, 17. 12. 2008, ob 17.30 uri
v avli
OSNOVNE ŠOLE TRZIN.*

Prisrčno vabljeni!

*Mateja Chvatal
Društvo prijateljev mladine Trzin*

SADJE

ENJAVA

Ljubljanska cesta 5a Trzin
Tel.: 91 562 07 77

Trgovina je dobro založena s svežo zelenjavo in sadjem. Vse z domačih vrtov. Na zalogi imamo tudi različna »Miklavževa« in praznična darila.

Spoštovane stranke, na dan pred Miklavžem, 5. decembra, podarjamo vsaki stranki kilogram mandarin.

Delovni čas:

**Od ponedeljka do petka
8.00 – 19.00,**

**sobote
8.00 – 17.00,**

**nedelje in prazniki
8.00 – 13.00 (zaprto le 25.12.)**

ODSEV VABI TUDI VAS!

Želite kaj sporočiti drugim Trzincem? Bi radi, da Odsev predstavi tudi vaše mnenje? Ste opazili kaj zanimivega v Trzinu? Bi hoteli predstaviti kakšno dejavnost Trzincev? Imate dobre ideje, znate opažati, bi radi po svoje prispevali k boljšemu življenju v Trzinu?

Če ste pritrdilno odgovorili na katerega od zgornjih vprašanj, je rešitev za te vaše želje: Odsev!

Kar koli se vam zdi zanimivo in vredno pozornosti, nam sporočite na elektronski naslov: miro.stebe@siol.net.

Še bolj pa bomo vašega rednega sodelovanja z uredništvom Odseva. Če niste prepričani, da ste za novinarja pa bi vseeno poizkusili, pokličite nas pa se bomo pogovorili in poskusili kako bi lahko sodelovali.

Pri Odsevu rabimo sodelavce, zato naj vam ne bo nerodno. Poskusite! Mogoče bo pa vsem vam in nam sodelovanje všeč.

**Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!**

**UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE
080 22 36 www.hp-commerce.si**